உ

கடவுள் துணை.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

லோக

செந்தூரம் 300.

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மூ. குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன்விலை] 1918. [அணா 12.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்.

உ

கடவுள் துணை.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய
லோக
செந்தூரம் ௩௱.

கயிலாசக் கணபதிதன் ருள்பணிந்து - கனகமயி லேறுமுரு கனையும்போற்றி, அயிலமெல்லாம் நிறைந்திருந்த அம்மன்பாதம்-- அடுத்துநின்ற பரமசிவன் பாதந்தன்னை, ஒயிலாகத் துதிசெய்து மனதுள்வைத்து-ஒழுங்காக எழுநூற்றைச் சுருக்கியானும், குயில் போலே பாடினேன் முன்னூறுதன்னில்-கொட்டினேன் வாதவயித் தியமுந்தானே. (1)

ஆகுவா கனமேறுஞ் செல்வன்றன்னை-அடுத்துநெஞ்சி லுறுதி செய்து முனிநூல்பார்த்து, பாகுவாய்ச் சோதித்துப் பாகந்தன் னைப் - பார்த்துமே ஆயிரமும் பாடினேன்யான், வாகுபெற அதை ச்சுருக்கி எழுநூறுபாடி - வகையாக அதைச்சுருக்கி முந்நூறாக, யாகோபெனப் பேராகிப் பாடினேன்யான் - அடுத்துமே பெரியோ ர்க ளருளாற்றானே. (2)

சுக்கான்கல்லுச் சுண்ணம்.

சுக்கான கல்லெடுத்துப் பாண்டத்திட்டுச் - சுத்திசெய்யப் பூ நீரு மரக்காலாறு, மிக்கான கற்சுண்ணம் பூநீருநேரே - மிகவளா ந்து விட்டுடனே பாணிரெட்டி, தக்கவிட்டு அடுப்பேற்றி யெரித்து நன்றாய்த் - தனையெடுக்கக் கல்லெல்லாங் கட்டிப்போகும், சொக்க யெடு புறம்பாக வைக்கச்சொன்னார்-சுத்தியுள்ள முறையாகும் பாக ந்தானே. (3)

நல்லாகக் கட்டினதோர் சுக்கான்றன்னை-நாடியே பத்தைந்து கரியில்வைத்து, மெல்லவதை நாள்மட்டும் உரைக்கவது-மீறியது கடுஞ்சுண்ண மாயிருக்கும், வல்லமையாய்க் கல்லெல்லா மூதித் தானே - வகைபெறவே யெடுத்துமண் பாண்டத்திட்டு, சொல்ல ரிய சவுக்கார நீருதன்னைச்-சுருதிதனில் யாகோபு சொன்னவாறே.

உப்பு.

புண்டரிக யிலைகொய்து மேஷந்தன்னிற் - போட்டுவைக்கச் சந்திரன்முன் சலமூம்ரெம்பும், கண்டவுட னெடுத்துசவுக் கார நீரில் - காட்டியிடு ஒட்டிரெட்டி பன்னீர்செம்ப, கொண்டுஅதை மண்டலத்தில் மூடிவைத்துக்-குற்றமறப் பார்க்கஉப்பு மேலேவந்து, நின்றவுடன் வழித்தெடுத்துப் பீங்கானிலிட்டு - நிர்ணயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. (5)

வழலை உப்புச் சுண்ணம்.

படர்ந்ததொரு உப்பைவழி கல்வத்திட்டுப்-பதியவரை வெண் கருவால் வில்லைதட்டி, அடர்ந்தகதிர் முன்வைத்து ஊதிப்போடு- அதுகடுமை யாகிவிடும் வழலைச்சுண்ணம், தடர்ந்துயெடு புரம் வைத்துச் சீனந்தன்னைத் - தூக்கியெடு சேரிரண்டு சட்டிதன்னில், படர்ந்தபின்டச் சுண்ணநீர் பாதியிட்டு - வண்மைபெறப் படிசார மதின்மேல்வையே. (6)

சீனச் சுண்ணம்.

சாரம்வைத்துக் கிழிஞ்சிநீர் பாதியிட்டுக் - கணக்குடனே யதையமூழ்த்தி மேமேதானும், பாரம்வைத்து அடுப்பிலிட்டுக் கடு மையாகப் - பத்திரண்டு சாமம்நீ யெரித்தெடுக்க, கோரமதாய்ப் பொங்கியது உண்டைபோலாங் - குறித்தியெடு கல்வமிட்டுப் பின் புநீயும், நேரமதாய் வெண்கருவு மெருக்கண்பாலும் - நேராக விட் டுநிழல் வைத்துக்கேளே. (7)

திரிநாள்வைத் தெடுத்திருத்துச் சீனந்தன்னில் - திட்டமதாய் விட்டரைத்து வில்லைதட்டி, சூரியான கதிர்முன்னே வைத்தெடுத் துக் - குணமாக அணலில்வைத் தூதநீறும், அரிவாலே யெடுத் துக்கல்வ மிட்டுநேரே - ஆதிசவுக் காரமிட்டு அரைமுன்னீரால், சரி யாக அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்துச் - சத்தியமா யஞ்சுசுண்ணம் மேமேலகட்டே. (8)

சவுக்காரச் சுண்ணம்.

சட்டியங்கி தன்னிலிட்டுக் கவசந்தள்ளிக் - கணக்காகப் பிரித் திடவே தந்தம்போலாம், கொட்டியதேள் போலாகுஞ் சவுக்கார ந்தான் - கொங்கணரு முனிவோருஞ் சித்தர்தானும், கெட்டியாய் மறைத்துவைத்த புதுமைதன்னைக்-கீர்த்திபெற இந்நூலிற் சொன் னேன்யானும், நட்டியாய்ப் போகாது வழலைச்சுண்ணம் - நாடியே யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. (9)

தாரச் சுண்ணம்.

பொய்யாது சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னைப் - புகலரிய பலம் நிறுத்து வீரங்காலாம், மெய்யாக அரைக்கருவுந் தெளிந்தநீரில்- மேன்மைபெற மடலினிய அரிதாரத்தை, வையகத்தி லாட்டமூரி சுருக்குத்தாக்கு - வகையாகச் சுத்திசெய்து பின்புநீயும், கையாக் கச்சவுக்கார மேமேலேகட்டிக் - காஷ்டமிட அரிதார நீறுமாமே. (10)

துருசுச் சுண்ணம்.

மடலினிய அரிதாரஞ் சுண்ணமாகும் - மாட்டியெடு கல்வமிட்டு வீரங்காலாம், திடமினிய கல்வமிட்டு அரைமுன்னீரால் - தெளிவரைத்து துருசின்மேற் கட்டியங்கி,புடமிட்டு நீலனையே யெடுத்துப்பாரு-போக்கோடே பசுப்பில்லைப் பொன்போலாகும், கடகடென நடந்துவிடுஞ் சூதந்தனைக்-கட்டிக்கரி தனிலாடுஞ் சூதந்தானே. (11)

சூதத்தைக் கட்டிக்கரி தன்னிலாடுஞ்-சுயம்பான வாதமொடு வயித்தியமாகும், வேதத்திற் சொன்னதுதா னிந்தமார்க்கம்-வெற்றிதருந் தாளகத்தை நீற்றுமார்க்கம், பாதமது நடத்தாமற் பண்ணிவிக்கும் - பலிப்பாகும் யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும், காதமது நினைக்குமுன்னே யோடலாகும் - கருத்தாக யாகோபு சொன்னவாறே. (12)

கட்டியதோர் சூதத்தைக் குகையிலிட்டுக் - கனிந்துநின்று உருகையிலே நாலிலொன்று, விட்டிடுநீ யேமமது நாலிலொன்று-வீதமிடை நாகமிடு உருகுமெல்லாம், எட்டியே எட்டிரெண்டில் நூற்றொன்றிட்டால் - இனிதான யேமமாம் நல்லவித்தை, செட்டிகையி லேறுமிது வித்துநீயும் - சித்துபெறச் செலவுசெய்து ஞானம்பாரே. (13)

தொனியான ஞானமது விளங்கச்சொன்னேன் - சூட்சமதை யறிந்துநீ செய்துகொள்ளு, முனிவோர்க ளிப்படியே யிருந்து நல்ல - முறைகண்டார் புத்தியில்லார் கருத்திலுள்ளே, இனிதான பொருளாசை யதனற்றர்மம் - ஏழைகளுக் கீயாம லீனமாக, அனியாயஞ் செய்தாக்கால் வருமோவாதம் - அமடுபடு வாரென்றார் யாகோபுதானே. (14)

தாம்பூரச் சுண்ணம்.

சுத்தியுள்ள தாம்பூரந் தகடதாக்கிச்-சுருதியுள்ள சூடனிடை கண்டதிப்பிலி, நத்தியரை அருக்கன்பால் முரிந்தநீரால் - நாடியிடு செம்பின்மேற் கவசங்கட்டி, சுத்தியதாய்ப் புடம்போட்டுக் கவசம்நீக்கிச் - சொருசாக யெடுத்துப்பார் வெட்டையாகும், சத்தியமா யெடுத்துகுழிக் கல்வமிட்டுச் - சலுதிபட வரையெனயாகோப்சொன்னாரே. (15)

கடுமையுள்ள தாம்பூர வெட்டைதன்னைக்-கல்வமிட்டு யிடைசேரு சீனச்சுண்ணம், அடுமைபெற வெண்கருவா லரைத்துச்சாமம் - அதையெடுத்துக் கதிர்முன்னே காயவைத்து, நடுமையம் வைத்துசர உலையிலூது - நலமாக மூவேழு தரத்தில்நன்றாய், தடுமாறுத் தூந்தம்போற் சுண்ணமாகும் - தாட்டிகவான் யாகோபு சொன்னவாறே. (16)

நல்லசெம்புச் சுண்ணமதை நாவிலிட்டால் - நலிந்திடுமே குன்ம மெட்டும் வாங்கிப்போகும், கொல்லவந்த கூத்தனுமே அஞ்சிநிற் பான் - குணமறிய வாதமெல்லாங் குடிவிட்டோடும், சொல்லரிய பற்பத்தால் வெகுநோய்போகும் - சூட்சமுள்ள தாம்பிர பற்பந்த ன்னை, வல்லமையா யுண்டவர்க்கு மகத்தாஞ்சித்தி - வையகத்தில் யாகோபு வகைசொன்னாரே. (17)

அயச் சுண்ணம்.

நல்லிரும்பு ஓரிடையாங் காந்தம்நேராய் - நாடியரை வாழை யுட கிழங்குச்சாற்றால், மெல்லவே வில்லைகதிர் முன்னேவைத்து- மேன்மைபெறச் சரவுலையில் வைத்தூதூது, முல்லைமலர் போலா கும் நிறமுந்தானும் - மூவாறு தரந்தனிலே முத்துப்போலாம், வல் லமையாய்ப் பொன்பணம்போ லுண்டுபாரு - வையகத்தில் யா கோபு வகைசொன்னாரே. (18)

இரும்புவெள்ளை திரிகடுகி லிருநேரங்கொள்-எடுத்தபிணி தச வாய்வு யேங்கியோடும், திரும்புபோ லிருந்தவுடல் தாணதாகும்- துப்பரவாய் விந்துகட்டுந் தாதுவெல்லாம், விரும்பியந்த யிருகண் ணுஞ் சிவப்பாய்க்காணும் - வெற்றிதரு முடலழுத்த மிகவுண்டா கும், நரம்புகளு மலர்வாச மேனியாகும் - நாதாந்த யாகோபு நாடி னாரே. (19)

செம்புருக்கி அயப்பற்பம் நூற்றிலொன்று - சேர்த்திடவே காஞ்சனமாம் செய்கைமெத்த, தெம்புடனே ஞானத்தை மிகவு ம்பார்த்து - திடமாக உறுதியா யிருந்துநன்றாய், தும்பமறச் சுரு தினா லறிந்துதேறு - துப்பரவாய்க் காயசித்தி துலங்கப்பண்ணு, வம்புபடா திருவென்று யாகோபுசொன்னார் - வகையாக அயபற்ப முண்டுதேறே. (20)

திரிவங்க செந்தூரம்.

திரிவங்கம் பலம்நேராய்க் கரண்டியிட்டுத்-திட்டமதா யுருக்கி யன்ன மீதிற்சாய்த்து, அரிவாகக் குகையிலிட்டு நாலத்தொன்று- அரன்பீஷ மிட்டுநல் லெண்ணெய்யூற்று, பிரிவாகப் பார்த்தெடு த்து ஆரவைத்துப் -பிசகாமல் கல்வமிட் டுடைத்துநீயும், சிறிய வய துள்ளபிள்ளை போடும்பாக்குச் - சிறக்கயிடி வெற்றிலைநேர் சேர்த்துக்கொள்ளே. (21)

சேர்த்துயிடி சுண்ணமிட்டு யிடித்துநையச் - சிகப்பாகும் பிழி ந்தெடுத்துச் சீசாதன்னில், பார்த்துவிட்டு அரைத்துவில்லை கதி ரில்வைத்துப் - பக்குவமாய் மூன்றுபுடம் போடச்செம்பாம், நேர் த்தியதாய்ப் புரம்வைத்துத் தாரந்தன்னை-நிர்ணயமா யெடுத்துகச டகற்றிநன்றாய், சார்த்திடுவீர் திரிவங்கம் நாலுக்கொன்று - சாரி த்துச் சேர்த்துமுன் னீராலாட்டே. (22)

ஆட்டிவில்லை கதிரில்வைத்துப் புடமுமொன்று - அடவாகப் போட்டுயெடு சிவக்கும்நன்ருய், தாட்டிகமா யெடுத்துரவி. நாற்ப துக்கொன்று - தாக்கிடவே காஞ்சனமாம் பணமவ்விதம், கூட்டி யுஞ்ணைச் சயகாசம் வெட்டைமேகங் - குணமாகும் வாதமுதல் மூல மெல்லாம், நாட்டினிலே யில்லாமற் கடலேபுக்கும் - நாதாந்த யாகோபு நவின்ருர்தாமே. (23)

சூலமுதற் பதினெட்டுஞ் சேர்ந்துபோகும் - சொற்பெரிய மகோதரங்கள் சொல்லாதோடும், ஆலதனில் முரிந்தரசம் போலே யாகும் - அமடுபடு மனதையெல்லாம் பற்றுநீங்கும், காலதனி லிருள்கண்ட கலைபோலாகும் - கனிந்துநின்ற பவுந்திரங்க ளக ன்றுபோகும், வேலைகடல் நீர்தனிலே ஒழிந்துநிற்கும் - வேதாந்த யாகோபு விளம்பினரே. (24)

திராவகம்.

படைதுரத்து மஞ்சனது பலமும்பத்து - படிகாரம் பலம் பத்து யிருபதாகும், கடையான கல்லுரலி லிட்டுமெள்ள - கலந் துயிடி தூளாகும் கலையத்திட்டு, நடைபெறவே வாலையொடு மூடி ச்சீலை - நன்ருகச் செய்துகதிர் முன்னேவைத்து, விடையேரி நிலை போலே யெரிக்க வெண்ணீர் - வீழ்ந்துவரும் பிடித்துஅதை வீசி டாயே. (25)

வெள்ளைநீர் தள்ளியே நடுநீர்தன்னை - விரும்பியெடு சீசாவி லடைத்துநீயும், துள்ளவே கடைநீரைப் பிடித்துவைத்து - துடி யாக யிந்நீரின் மகிமைதன்னை, கொள்ளவே நடுநீரி லிங்கமிட்டுக் - குறியாக விட்டுஅரை ரசமடங்கும், தள்ளாதே கடைநீரு யிரதம் பூக்கும் - தாட்டிகவான் யாகோபு சொன்னவாறே. (26)

வாலைரசம்.

சாதிலிங்கஞ் சேரிரண்டு கல்வத்திட்டுச் - சாதித்து நடுநீராற் சாமமாட்டு, வாதியெடு மண்பீங்கான் தன்னிலிட்டு வருத்ததை யும் நெருப்பதனில் நீர்சுண்டத்தான், சோதினையாம் கலசமிட்டு அதற்குமேலே - சுகமாக மேற்கலச மூடிச்சீலை, பாதிநடு வரையி லிடு சீலமண்ணைப் - பக்குவமா யெரிரசமாம் பகர்ந்தேன்யானே. ()

வாலைரசப் பதங்கம்.

எரியிட்ட லிங்கரசம் பலமும்நாலு - எடுத்துநிறு புறம்பாக வைத்துநீயும், கூரியெடு கல்லுப்புப் படியும்நாலு - கொட்டியே சட்டியிட்டு வருத்தெடுத்து, வாரியிடி செங்கல்மா படியுமொன்று - வகையாக யிரண்டுமொன்ருய்க் கலந்துநன்ருய், பரப்பியே சட்டி யிட்டு அமுழ்த்திநன்ருய்ப் - பதியநடு வரைதனிலே குழியாய்ப் பண்ணே. (28)

பண்ணியிடு குழியதனில் ரசமுமிட்டுப் - பதியவதின் மேல் மூடி யுளுந்துச்சீலே, நண்ணியிடு கெட்டியாய்ச் சீலேசெய்து - நாட் டிடுநீ யடுப்பதனில் யேத்திமெள்ள, தண்ணிழல்போ.லெரித்துயெடு நாழி நூறு - தடையறவே யேறியது பற்பமாகும், கண்ணிமை போல் மயிர்க்குச்சி தன்னுற்றுனே - கருதிவழி யாகோபு சொன்ன வாறே. (29)

நாகரசப் பஸ்பம்.

சீறுகண்ணு நாகத்தைக் கரண்டியிட்டுச் - சிறுகயெரி உருகு மது யெட்டில்ரெண்டு, வேறுவினே வாராமல் ரசத்தையூத்து - வீரிடுமே யெடுகல்வ மிட்டுக்கேளு, பாருலகிற் படைராஜ னிடை யேசேர்த்துப் - பதியவரைப் பொடியாக்கிச் சாமமொன்று, காரு லவு நாகவல்லிச் சாற்றுலாட்டிக் - கதிர்முன்னே வில்லேதட்டிக் காயப்போடே. (30)

காயவைத்துப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு - கனகமுள்ள பற்பமதைக் கல்வத்திட்டு, மாயவே முன்சாற்று லரைத்துநீயும் - வளமாக முன்போலே புடமுமிட்டு, சாயவே யெடுத்துவிடு வன்னி பற்பம் - சரியாகச் சேர்த்துசுண்ண மிட்டுஆட்டி, ஞாயமாய் வில் லேதட்டிக் கதிரில்வைத்து-நாட்டிவிடு கடந்தனிலே வைத்துமூடே.

மூடியதைச் சீலேசெய்து சாமம்ரெண்டு - முக்கியமா யெரித்து யெடு பிரித்துநன்றாய், ஓடியே மேலேறும் வழித்துநீயும்-உண்மை பெற அடிதனிலே நின்றநாகம், தேரியே பற்பத்தோ டரைத்து வில்லே - செங்கதிரிற் காயவைத்துத் திறமாய்நன்றாய், சாரியே முன்போலே யெரித்துவாங்கு - சரியாக யாகோபு சாற்றினரே. ()

இப்படிக்கு ஐந்துதர மெரிக்கநன்றும் - ஏருமல் அடியில்நிற் குந் துருசிற்செம்பு, முப்படிக்குக் கொடுத்துவிடு நூற்றுக்கொன்று முனேபெருகிக் காஞ்சனமாம் பணமவ்விதம், தப்பறவே கொடுத்து விடு வெல்லந்தன்னில் - தக்கவிஷ பேதியெல்லாந் தகர்ந்துநன்று ய், துப்பரவாய்த் தீர்ந்துவிடும் நபியாம் யாகோப் - சொல்லிய தோர் நாகபற்பச் செயனுமாமே. (33)

உதிரத்திற் சூசிகா சோகைமாலே - உற்றுநின்ற பாண்டுவொடு மகோதரங்கள், குதந்தன்னி லிருந்துவிடு மூலமெல்லாம் - குடி போகுங் குன்மங்க ளெட்டுந்தானும், நிதமுன்னு முதிரவலி நாபிச் சூலே - நிர்ணயமாய் நின்றுவிடும் நீர்ச்சுரப்பு, பதகரத்தி லெலும்பு களு முறுக்குமேறும் - பாலித்தார் யாகோபு பரிவாய்த்தானே. ()

முத்திதரும் நாகபற்பம் வைத்துக்கொண்டு - முனிந்துகுரு பத்தியமாய்ப் புளிப்புதள்ளி, பத்தியதாய் நாளேழு உண்டபி ன்பு - பதிவான முத்தெண்ணெய் ஸ்நானம்பண்ணி, புத்தியினல் நசைதீர்ந்து போகும்பாரு - போக்கோடே பிழைப்புகள்தான் மிகவுண்டாகும், சத்தியமா யிம்மருந்து செய்துகொள்ளு - சரியா கும்யாகோபு சொன்னார்தாமே. (35)

கருவங்கச் சேந்தூரம்

காரீயங் கரண்டியிட்டு உருக்கிநன்றாய் - களக்கஅன்னந் தன் னிலிடு மூவேழ்தானும், பாரியா யெடுத்துஅதை நய்யத்தட்டிப் - பதிவான கல்வமிட்டுச் சேர்தானென்று, வீரியமா யரைத்துஅன் னந் தன்னாலாட்டி-விருதுபெற வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, மூரி யிரு பெரியபுடம் போட்டெடுத்து - முத்திபெறக் கல்வமிட்டு அரைத்துக்கொள்ளே. (36)

அன்னத்தா லரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து - அடவாக யிப் படிக்கு புடமுமாறு, தன்னெத்தச் சத்தில்லா திருக்கும்நன்றாய்- தருகயெடு புடம்வைத்து யின்னங்கேளு, நன்னயமாய் வீரமது சேர்தானென்று - நாட்டியே நல்லிரும்புப் பொடியும்ரெண்டு, கன் னலது கல்வமிட்டு அரைமுந்நீரால் - கருதரிய ரசமாகுங் கருத்துள் ளோரே. (37)

மிகக்கருத்து வைத்துயிதைப் பாகமாக - மேதினியில் மனித ருண்ணு மூப்புநாலு, செகம்படைப்புச் சட்டியிட்டு வருத்துநன் றாய் - செயமான செங்கல்மா வொன்றுகூட்டி, துவைபடவே உரலிலிட்டுப் யிடித்துநய்ய - துடியான சட்டிநிரை யிட்டமுத்தி, அகப்படவே குழிநடுவாய்ப் பண்ணிவீரம் - அன்பான ரசமிட்டு மேலேமூடே. (38)

வீரசப்பதங்கம்.

மூடிசட்டி வரையிட்டுச் சீலைமண்ணை - மூடியவிட்டுக் கெட்டி பண்ணி அடுப்பிலேற்றி, வாடிவிர கதுபோடு கமலத்தீயாம்-வகை பெறவே யெரித்திடுநீ நாழிநூறு, ஓடியது மேலேறும் பதங்கபற் பம் - ஒழுங்காகு மெடுசுரண்டி வைத்துநீயும், கோடியிதின் முன் வைத்த வங்கம்நாலு - குணமான வீரபற்பம் பலமும்காலே. (39)

உலகெல்லாஞ் செயிக்குமுன் செந்தூரத்தில் - உடனேதான் சரியன் னத்தாலேயாட்டி, குலமாக வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத் துக் - குடியான கடமிட்டு மேலேமூடி, நலமாகச் சீலைசேய்து அடு ப்பிலேற்றி - நாடியே யிருசாமங் கடந்தபின்பு, பிலமாக யெடுத்து விந்தப் படியதாகப் - பிசகாம லெரித்திடவே பவளமாமே. (40)

காரீய செந்தூரந் தனையெடுத்துக் - கணக்காக ரவிநூற்றி லொன்றுதாக்க, மீரியது காஞ்சனமாம் பணமவ்விதம் - மிக அந்திசந்தி மண்டலமேகொள்ள, பாரிலது பலபிணிக ளற்றுப்போகும் - பகரரிது யிந்தமுறை பரிவுமெத்த, மாரிபோ லாகுமிந்தச் செந்தூரத்தை - மதிபெருக உண்டவர்க்கு மகிமையாமே.

கரும்புரச முரித்தகட்டி தன்னிலுண்ணக் - கருத்தில்லா வாதமெல்லாங் கடலேபுக்கும், இரும்புபோ லாகுமது சலமேகங்கள் - எங்கிநிற்கு மேகவெட்டை மூவேழ்போகும், துரும்புபோ லாயிருந்தமேனிதானும் - தூணுகுஞ் சூலைபதினெட்டும்போகும், விரும்பினு ளெல்லாமுஞ் சித்தியாகும் - வெற்றிபெற யாகோபு விளம்பினுரே. (42)

நல்லினிய செந்நூரம் வைக்கநல்ல - நாடியிதில் ரசபதங்கம் சேர்ந்தாலப்போ, வல்லமையா யவிழ்தமது வலுத்துநிற்கும் - வடிவாகும் வர்னங்கள் மிகவுமாகும், சொல்லினியகாயசித்தி சுருக்கிலாகும் - தொன்மைதரும் ஞானங்கள் மிகவுமுண்டாம், கல்லினிய தேகமது கற்றூணுகும் - கருத்துணர்ந்து யாகோபு கருதினுரே. (43)

அயச்செந்தூரம்.

நல்லிரும்பு புளியிலைபோல் நய்யத்தட்டி - நாடியதைக் குகையிலிட்டு நெருப்பாயூதி, மெல்லவிரும் பிடைநாதங் கிருசமிட்டால் - மிகநிறைந்து வெள்ளிபொன்போற் கண்விட்டாடும், வல்லமையா யாரவிட்டுக் கல்வமிட்டு -வகையாக யிந்திடைக்குப் பாதிவீரம், கொல்லஅதை விட்டரைத்துப் புகைநீராலே - கூட்டியங்கி புடமூன்று போட்டுக்கொள்ளே. (44)

போட்டுயெடு செவ்வல்லி நிறமதாகும் - பூட்டிவிடு குழிக்கல்வங் தனிலேயிட்டு, நாட்டியெடு செந்தூர மிடையேவன்னி - நலமான பதங்கமதை நிருத்துச்சேர்த்து, மூட்டுபுகை நீர்தன்னுலரைத்துச்சாமம் - முக்கியமாய் வில்லைதனைக் கதிரிலிட்டு, கூட்டு கட மீதடைத்து யெரிகால்சாமம் - குணமாக யிப்படிக்குத் தரமுமஞ்சே. (45)

அஞ்சுதரம் யெரியிடவே அடியில்நிற்கும் - அடுத்துமெள்ள யெடுத்துரவி பத்துக்கொன்று, தஞ்சமுரக் கொடுத்திடவே யேமமாகும்-தனையெடுத்துப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண, கெஞ்சுமது நசலெல்லாங் கடலேபுக்கும் - கீர்த்திஅயச் செந்தூரங் கொள்ளச்சித்தி, பிஞ்சாகி காயாகிப் பழுத்தாப்போலே - பிரித்துரைத்து யாகோபு பேசினுரே. (46)

கசடில்லா யிரும்புச்செந் தூரமுண்ண - கடல்புக்கும் நசையெல்லாங் காணுமோடும், தசனுளிற் பித்தவெட்டை மேகம்போகும் - தக்கவலி குன்மமொடு சூலைவெட்டை, பிசகிவிடும் நீராம்பல் கவுசைபித்தம் - பேசரிய சிலேர்ப்பனங்கள் மூலவாய்வு, நசையான பிணிபலவும் விக்கல்போகும் - நாட்டமுடன் யாகோபு நலஞ் சொன்னாரே. (47)

இளைத்தவனு மிரும்பையுண்ண வனுமையுண்டு - இருந்திட்டயிரணியாக் கதனைப்போலாம், தளைத்திட்ட மரம்போலா மேனிதானும் - சந்திரன்போற் குளிர்ச்சியுண்டாந் தேகந்தானும், களைக்கவொட்டா நரம்பிருக்கும் போகமுஷ்டாம் - கரும்பாகுஞ் சுவாசம்து யிறுகியேறும், சளைக்காது மாந்தளிர்போல் மேனியென்று சாற்றினார் யாகோபு சரியாய்த்தானே. (48)

திரிகடுகுத் திராவகம்.

திரிகடுகு மூவகையாம் படியளந்து - திரமாக உரலிலிட்டு யிடிக்கத்தூளாம், அறிவுடனே பாணிரெட்டி அளந்துவிட்டு-அதைக்காய்ச்சிப் பாதியதா யிருந்தபின்பு, குழியாகக் கிஷாயத்திற் பாதிஓமம், கொட்டியிடு பொற்றலையும் பலமொன்றிட்டு, சிறிதான கலையமிட்டு மூன்றுநாள்வை - சித்திபெற யாகோபு செப்பினாரே. (49)

கலையமதின் மேல்மூடும் வாலைதன்னைக் - கருதியிடு சீலைமண் தா னேழுசெய்து, சிலைபோலே அடுப்பிலிடு அங்கியிட்டுக் - சிறப்பாக நிழல்போலே யெரித்துப்பாரு, மலையருவி போல்வருங்காண் புகைநீர்தன்னை - வாங்கியடை சீஷாவிற் பின்புநீயும், விலைகொடுக்கும் பிணியாளர் தன்னைப்பார்த்து-விதமாகத் துட்டிடைதா னுண்ணச்சொல்லே. (50)

நன்மைபடும் பிரமைமுதல் வாயுவெல்லாம் - நாடியே படமிருமல் நலமதாகும், குன்மவலி யெட்டுமெடு படுமேகன்றாய் - குணமாகு மசிரணமுந் தாகசோபம், துன்பமுடன் செரியாமை பிடிப்புயெல்லாம் - தொல்லுலகி லோடிவிடும் புளிப்புத்தள்ளு; கன்மவினை தீருமென்று யாகோபு சொன்னார் - கருமானத் திராவகத்தை வைத்துக்கொள்ளே. (51)

காந்தச் செந்தூரம்.

தகடினிய காந்தமது பலமும்நாலு - தாக்கியெடு குழிக்கல்வமிட்டுவைத்து, நிகரான காணமது சட்டியிட்டு - நீரைவிடு லொன்றுக்கு ரெண்டுதானும், புகலரிய நாழிலொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு - பூட்டியரை காந்தத்திற் சாமம்நாலு, உகமாக வில்லைகதிர் காயவைத்து - உண்மையுடன் யாகோபு முரைத்திட்டாரே. (52)

மூனுதர மரைத்துமுன்னீர் புடமுமிட்டால் - முனிவாகுஞ் செம்பருத்தம் பூப்போலாகும், தானுவன்னி பற்பமது யிடையே சேர்த்துத் - தாக்கிடுநீ முன்னீரா லரைத்துவில்லை, நானுவது கதிரில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு - நாட்டிபெடு கடமடைத்து மூடிச் சீலே, வானுதலா யெரியிட்டுச் சாமமொன்று - வகையாக மேலேறும் வண்மைதானே. (53)

ஏதிநின்ற பதங்கத்தை அடியில்நின்ற - இதமான காந்தத்திற் சேர்த்தரைத்து, கூறிடுநீ முன்சாற்று லரைத்துவில்லை குணமாகத் தட்டிக்கதிர் காயவைத்து, பாரிவிடு கடந்தனிலே யடைத்துமூடி - பதிவாகச் சீலைமண்தா னேழுசெய்து, மூரியெரி யிப்படிக்குத் தரமுமஞ்சு - முயன்றுஅடி தனிலிருக்கு முன்புதானே.()

செம்பரத்தம் பூநிறமாஞ் செந்தூரத்தைத் - தேனிலிட்டுப் பணவிடைதா னிருநேரங்கொள், துன்பமறும் ஆவின்பா லுண்டாமேனி - துலங்குமது செவ்வலரி நிறமேயாகும், தம்பமறும் வாயுவெல்லாங் கிளேசாடும் - தடையறவே சிலேற்பனங்களொழிந்துபோகும், அம்புவியிற் பேர்விளங்க யாகோபுசொன்னர் - அரிந்துரைத்த காந்தச்செந் தூரந்தானே. (55)

தேனிலிடு குன்மவலி யெட்டுந்தீரும் - தீரமுள்ள சூலைபதினெட்டுந்திரும், கூனிடுங்கான் வாதமுத,லெல்லாம்நன்றாய் - குணமுள்ள மகோதரமும் பித்தவெட்டை, யோனிகுத்து புத்துகளுமொழிந்துபோகும் - உடல்பெருகும் விந்திறுகும் உறுதிமெத்த, மேனியது பெருக்குமது ரத்தமூறும் - மேன்மையுள்ள யாகோபு உரைத்திட்டாரே. (56)

கெந்தக பற்பம்.

கல்க்கெந்தி தனையெடுத்துப் பலம்நிறுத்து-கருத்துகந்த அருக்கம்பால் தன்னிற்றேய்த்து, நல்லாக யெட்டுநாள் ரவியிலிட்டு-நாட்டியே யெருக்கிலையின் பழுப்பரைத்து, மல்கவிடு கவசமதைக் காயவைத்து - மயமாகக் குக்கிடத்தில் நீருமாகும், செல்லபெடு யாகோபு சொன்னரிந்தச் - செயகெந்தி பற்பமதை வைத்துக்கொள்ளே. (57)

பணவிடைதான் மதுவிலிடு மண்டலந்தான் - பகரரிய குஷ்டமொடு மூலவாய்வு, சொணந்தனிலே ஒழிந்தோடும் ரத்தமூலம்-சிரசில்நின்ற பீனிசமுஞ் சொல்லாதோடும், குணமாகுந் தமரகமாம் வாயுபோகும்-கொடும்பெரிய தோலதனிற் படரும்சட்டை, உணர்வாகுஞ் சொறிசிரங்கு போகுமென்று-உத்தமனர் யாகோபு உரைத்திட்டாரே. (58)

தாளக பஸ்பம்.

மடலினிய அரிதாரம் பலமும்நாலு - மதிக்கவெடு சுண்ணநீர் தனிலேயிட்டு, திடமாக யெரித்துவெடு சுத்தியாகும் - தீர்க்கமா யெடுத்துஅப்பாற் சொல்லக்கேளு, விடமினிய தில்லம்பால் தன்னிற்றேய்த்து-விட்டுயெட்டு நாள்கதிரிற் போட்டுநன்றாய், கடமாக யெடுத்துப்பார் கட்டிப்போகும்-கருவில்பெரு யாகோபு கருதினாரே. (59)

படிகாரச்சுண்ணம்.

படிகாரம் கரியில்வைத்து ஊதச்சுண்ணம் - பார்த்தெடுத்துத் தில்லைப்பால் தனில்ரைத்து, துடியான தாரத்தின் மேலேகட்டு-தூக்கிக்கதிர் காயவைத்துப் பின்புநீயும், வடிவான வாரணத்தின் புடமுமிட்டு-வகையாக யெடுத்திடவே பற்பமாகும், முடியவெடு தாளகத்தின் பற்பந்தன்னை - முக்கியமா யாகோபு முறைசொன்னாரே. (60)

இடைபோகா அரிதார பற்பந்தன்னை - இதமான தேனிலீடு காசம்வாய்வும், தடைபடுமே சயம்போகும் வாய்வுமாறும்-தப்பறவே மாறிவிடும் தரியாதங்கே, படைமுகத்தி லொப்பாரி யில்லாப் போல-பரிவான கசைக்குஅரி தாரபஸ்பம், திடமாக முன்னோர்களுரைக்கக்கண்டு-தீர்க்கமா யாகோபு செப்பினாரே. (61)

சிங்கிச்செந்தூரம்

சிங்கியது பலம்நாலு கல்வத்திட்டுச்-சிறக்கவரை வச்சிரத்தின் பாலினாலே, முங்கவரை இருசாமம் வில்லைதட்டி - முத்திபெறக் கதிரில்வைத்துப் புடமுமிட்டு, தங்கவெடு யிப்படிக்கு அரைத்தரைத்து-தடையில்லாப் புடமூன்று போட்டுக்கொண்டு, மங்களமாய்ப் புரம்பில்வைத்து மார்க்கங்கேளு-மயமான யாகோபு வகை சொன்னாரே. (62)

அரிதார பஸ்பம்.

சுத்தித்த அரிதாரச் கல்வத்திட்டுச்-சுருதிபெறச் சப்பாத்துக் கள்ளிவித்து, நத்தியெடு பழச்சாறு விட்டரைத்து - நால்சாமமரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து, புத்தியினால் கிளிஞ்சிநீர் தன்னிலிட்டுப்-புதிதாக யெரித்திடவே சிவந்துநன்றாய், சத்தியமா யிருந்திடும் யாகோபுசொன்னார் - சரியாகச் சாதித்தால் தன்மைதானே. (63)

மிருதார சிங்கிபற்பம் பலமுமொன்று-மேன்மைபெற்ற தாளகச்செந் தூரமொன்று, உருதியாய் பழச்சாறு விட்டுஆட்டி-உத்தமனே இதையுமே வில்லைகட்டி, செருவமுடன் கதிரில்வைத்துக் காய்ந்துநன்றாய்க் - கீர்த்திபெறப் பெரியபுடம் போட்டுவாங்கு, பரிதிநிரச் செந்தூர மாகும்பாரு - பகுத்துரைத்தார் யாகோபு பரிவாய்த்தானே. (64)

திருதுருசி செம்பதிலே இருபதொன்று - சேர்த்திடவே
காஞ்சனமாம் பணமவ்வீதம், வருசையா யுண்டிடவே வெட்டை
மேகம்-வகையான நீரழிவு யெரிவுகாந்தல், பிரியமுள்ள சயரோ
கங் காசமெல்லாம், பேர்சொல்ல நாடாது பிரண்டுஓடும்-சரியான
பாகமிது செய்துகொள்ளு - சாற்றினர் யாகோபு சரியாய்த்தானே.

வெள்ளை பாசாணச்சுண்ணம்.

எலிகொல்லி தனைநிருத்துப் பலமும்நாலு - இதமான கல்வமி
ட்டு அரைதில்லம்பால், வலியவரை இருசாமம் உண்டைபண்ணி-
வள்மாகக் கிளிஞ்சிநீர்க் குள்ளேவைத்து, சலியாம லடுப்பேற்றி
எரிமுச்சாமம்-தாக்கியே முன்போலே யரைத்துஉண்டை, மலிய
மிடு முன்போலே வைத்துஐந்து - மதியாக யெரித்திடவே கட்டிப்
போமே. (66)

கனலிலிட வோடாது நிறங்குன்றாது-கட்டிஇடை போகாது
கரியிலாடும், நினலிலிடு வெடியுப்புச் சுண்ணநீரால் - நிர்ணயமா
யரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து, தனமுடனே கிளிஞ்சிநீ ரிதனி
னுள்ளே-தாக்கியிட்டு யெரிசாமம் யெடுத்துப்பாரு, உனதுபொ
ருள் பாசாண சுண்ணமாகும்-உண்மையுள்ள யாகோபு சொன்ன
வாறே. (67)

பாசானசூதபற்பம்.

வெள்ளைப்பா ஷாணபற்ப மிடையேசூதம்-விட்டுமே மேற்பத
ங்க மிடையேசேர்த்து, துள்ளவரை முன்பாலால் சாமமாட்டித்-
துடியாக வில்லைபண்ணிக் கதிரில்வைத்து, மெள்ளவதைப் புடமு
மிட்டு யெடுத்துக்கொள்ள-வெண்ணீராய்ப் பொருமியது சுண்ண
மாகும், கொள்ளையையா வெள்ளிவித்தை வெள்ளீயத்தில்-கொடு
த்திடுவாய் நூற்றுக்கு ஒன்றுதானே. (68)

வெள்ளீயம் நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்க - விருதுபெற்ற ஓசையா
நீரைவாங்கும், துள்ளியெடு வெள்ளியது பத்துமாத்து-துதித்து
னின்று விற்றுவதைச் செலவுசெய்து-தள்ளிவிடு காலமதைப் பின்
புநீதான் - தடையறவே ஞானத்தைத் தாக்கிப்பாரு, கொள்ளி
சுடும் வாதிக்கும் வெள்ளியாகும் - குணமாகும் யாகோபு குறித்தார்
தானே. (69)

பணவிடைதான் பாஷான பற்பந்தன்னைப்-பார்த்தருந்த மூட
க்குகின்ற வாதந்தீரும், சிணந்தனிலே பதினெட்டுச் சூலைபோகும்-
சித்திபெரு மகோதரமும் ஆம்பற்கட்டி, குணமாகு மேகமுதல்
வாயுவெல்லாம்-கொடுஞ்சுருக்கு குன்மமொடு படுமேகண்டீர், மண
மான பரிமளமாந் தேகந்தானும்-மதிபெறுகும் யாகோபு வன்மை
யாமே. (70)

வெடியுப்புச்சுண்ணம்.

அஞ்சான காய்ச்சல்வெடி யுப்புப்பத்து-அடுத்துநிரு சீனமது நேராய்க்கூட்டி, மிஞ்சாதே கல்லுரலி லிட்டிடித்து-மீராளாம லெலுமிச்சந் தோல்காலிட்டு, நஞ்சாகும் நய்யயிடி பழத்தோல்தானும்-நாடியே உப்போடு மெழுகாய்நிற்கும், தஞ்சமுட னெடுத்து வில்லை தட்டிநீயும்-சாத்தியதோர் புதுச்சட்டி யடுப்பிலேற்றே. (71)

ஏத்திடுநீ யங்கியிட்டுக் கடுமையாக-எரித்திடுநீ யொருசாமம் சென்றபின்பு, பாத்தெடுநீ மல்லிகைப்பூப் போலேசுண்ணம்-பாகமா யெடுத்துவைத்துப் பீங்கான் தன்னில், சாத்திடுநீ சுடர்க்கொடியொன் றன்னைத்தானும் - சரிசேர்த்து வெண்கருவாற் தாக்கியாட்டு, ஏத்திடுநீ பொடியாக்கிக் கரியில்வைத்து-இனிதாக வருத்து அந்த வில்லைதட்டே. (72)

செயநீர்.

கட்டிகதிர் காயவைத்து ஊதிப்போடு - கருவுற்ற சுண்ணும் பாங் கருத்துள்ளோர்க்கு, கொட்டியிடு கல்வமிட்டுப் பொடியதாக்கிக் - கூசாமற் காரசாரம் பொடித்துப்பின்பு, தட்டியெடுசீஷாவி லிட்டுமூடித்-தரமாகப் பூமிக்குள் புதைத்துவைத்து, கெட்டியாய் பதினைந்து நாளைக்குள்ளே—கிருபையுள்ள நீராகும் முறையைக்கேளே. (73)

பாசானகட்டு.

செயநீரில் வீரமொடு பச்சைப்பூரம்-சிறுகயிடு புனுகிட்டு வைத்துக்கொள்ளு, நயமாக லிங்கவெள்ளைப் பாஷாணத்தை—நாட்டியிடு தாளகத்தைக் கெவுரிதானும், பயமாகச் சுத்திசெய்து முன்பாலாலே-பதியவதைச் சுருக்கிட்டுப் பின்புநீயும், அயமான கொரட்டாலே பிடித்துமெள்ள — அதட்டியே செயநீரிற் தோய்த்திடாயே. (74)

நனைத்துகரி யங்கிதனிற் குமுரவாட்டி-நலமாகச் சாமமொன்று வாட்டிப்பின்பு, கனைத்துமே சிளிஞ்சிநீர்க் குள்ளேவைத்து—காட்டமா யெரியிடுநீ சாமம்நாலு, அனைத்துயெடு மறுபடியுஞ் செயநீர்க்குள்ளே-அடவாகத் தோய்த்துமெள்ளக் கரியில்வாட்டு, நினைத்தபடி மறுபடியும் சுண்ணநீரால்-நிலைக்கயெரி யென்றுசொன்னார் யாகோபுதானே. (75)

அடுத்துஎடு எரித்தபின்பு கட்டுமாகும் - ஆண்மையிதைக் கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு, தடுத்துநின்று உருகுமது வெள்ளிபோலாந்-தானெடுத்து நிருக்கவது யிடைபோகாது, கொடுத்துவிடு லோகமெல்லா முருக்கிவிக்கும் - கொள்ளையிது வாதமிது கலரோகோடி, தொடுத்துயிந்த வேதைமுகந் தெரியப்பார்த்தால்-தூயதொரு யாகோபு சொன்னார்தானே. (76)

உப்பதனைச் சுண்ணமது செய்துபின்பு - உறவான பாஷாண மெல்லாங்கட்டும், தப்பில்லை யிப்படிக்குக் கட்டிநீயும்—தனையெடுத்துக் கொடுத்துவிட யேமமாகும், எப்படியும் வாதமாம் வெள்ளியாகும்-இதையறிந்து பாகத்தை விட்டுநீயும், முப்படியும் நூல் பொய்யே யென்றுசொன்னால் - முத்தியுண்டோ உங்களுக்கு முனைந்துபாரே. (77)

முடிவாகுஞ் சரக்கெல்லாங் கட்டியாட்டு-முக்கியமாம் வாதம் வரும் கசையும்போகும், அடியான மரந்தனிலே யேறிப்பாரு - அடுத்துநீ நுனிமட்டும் யேறலாகும், பிடியான கொம்புண்டாம் பிடித்துயேற-பிலக்குமே யிப்படிக்குப் பெருமையாகும், குடிகாரன் போலவே சொன்னாலென்ன - கூட்டியிந்த நூலெல்லா முடியப்பாரே. (78)

பார்த்துநீ நூலினுட மர்மங்கண்டு-பதித்துவைத்த கண்ணாடி நிழலைப்போலே, சாத்துநீ யினங்கண்டு சேர்வைகண்டு - சரியான பாகமது பார்த்துநன்றாய், கோர்த்திடுநீ ஊசிதனிற் சரடுபோலே-குணம்பெரிய பாகமதைக் கண்டுநன்றாய், சோத்துக்கு யிடந்தேடச் சொன்னாரய்யா-சுருதியின்னா லுணர்ந்தாக்கா லெல்லாமாமே.

கல்லுப்புச்சாரக்கட்டு.

கல்லுப்புச் சேர்நாலு கல்வத்திட்டுக்-கனியவதைப் பொடியாக்கிப் பாண்டத்துள்ளே, மெல்லவே யிட்டுஅதின் மேலேதானும்-வெடியுப்பு சேர்நாலுஇடித்துக்கொண்டு,மெல்லவதைப் பாதிவைத்து அதின்மேலாக-மேதினியிற்சீனத்தைப் பொடிசேர்நாலு,சொல்லவதைப் பரத்திடுநீ யென்றுசொன்னார் - சூக்ஷமதா யாகோபு திறமை தானே. (80)

சாரமது சேரிரண்டு அதன்மேலிட்டுத்-தக்கபொடி சீனமுன்போல் அதிலேபோட்டு, ஊறலற்ற வெடியுப்புப் பொடிதானிட்டு-உயர்வான கல்லுப்பு பொடிதானிட்டு, சேரவதை யமுழ்த்திநன்றா யடுப்பிலேற்றிச் - செப்பரிய பாண்டத்திற் சொல்லக்கேளு, பாரமிகு மணல்நிறையப் பின்புநன்றாய்-பதியவிட்டு அங்கியெரி பண்புள்ளோரே. (81)

எரித்திடவே முச்சாமங் கமலவன்னி-இதமாகயெரித்தபின்பு யெடுத்துமண்ணை, பிரித்திட்டுக் கொட்டியே உப்பகற்றிப் - பிரியமாய்ப் பார்த்திடவே சாரந்தானும், சரியாகக் கட்டியா யுருகிநிற்கும்-சாரமது தந்தம்போ லிருக்கும்பாரு, துரிதமாய் நின்றதொரு சாரந்தன்னைச்-சுண்ணமது பண்ணவென்றுற் சொல்லக்கேளே. (82)

சாரச்சுண்ணம்

மதிநிறமாஞ் சீனத்தைக் கரியில்வைத்து-மயம்பெறவே நூறு தர மூதித்தீரு, பதியாகக் கரையாது சுண்ணமாகும் - பதியவே சாரமிடை கல்வத்திட்டு, விதியுபரும் அண்டவெள்ளை தெளிந்த நீரால் - விடுபடவே அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து, நிதியாகப் புடம்போடப் பூப்போல்நீறும் - நேர்த்தியா யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. (83)

நாகக்கட்டு.

மெச்சுநவச் சாரசுண்ணம் பீங்கானிட்டு - மேன்மையாய் பனியில்வைக்க ஆறுநாளில், மிச்சமாய்ச் செயநீராம் வீரமிட்டு-மேன்மைபெற மண்கலசந் தன்னில்வைத்து, தச்செயலாய் நாகத்தை யுருக்கிமூவேழ் - தணைச்சாய்க்க நாகமது கட்டும்நன்றாய், முச்சுடரா யிருக்குமென்று யாகோபுசொன்னர் - முனிந்ததெல்லாம் யேமமாய் மொழிவார்தானே. (84)

நாகசெம்புவேதை.

கட்டியதோர் நாகமது பலமுமொன்று - கனகமது செம்புயெட்டு ஒன்றிலீய, எட்டியதோர் பசும்பொன்னைப் யிடையேயேமம் - இனிதாகச் சேர்த்துருக்க யெல்லாந்தங்கம், செட்டிகையி லேறுமது புடமிறங்கும் - சீரான வாதமெல்லாம் நாகத்தாலே, பெட்டிதனில் வைத்தெடுத்த பணமுமாகும் - பேரான யாகோபு சொன்னவாறே. (85)

அரிதார சுத்தி.

உருக்குமட லரிதாரஞ் சுத்திபண்ண - உறுதிபெறச் சுக்கான் கல் நூறெடுத்து, பிரித்தெடுத்துப் பெருங்கல்லாய் ஒருநாள்மிட்டும் பெருக்கவே கரியிலிட்டு ஊதுநன்றாய, தரித்திரம்வா ராதுஊதினதோர்கல்லைத் - தடையறவே அப்பிஅதின் மேலேதாரம், பிரித்துவைத்து அதின்மேலே ஐந்துகல்லைப் - பிரியமுடன் வைத்ததற்கு வெண்ணீருற்றே. (86)

ஊத்திடவே சுண்ணம்பு பொங்கிநன்றாய் - உறுதிபெறத் தகதகவென் றடங்கிப்போகும், எத்தபடி அரிதாரம் எண்ணெய்க்கும் - இனிதாக பிப்படிக்குத் தரமும்பத்து, நாத்திசையு மெய்க்கவே கசடுநீங்கி - நலமாக வாதவயித் தியத்திற்காகும், கூத்தனுரை செய்ததுதா னிந்தவித்தை - கூறினர் யாகோபு குறிப்பாய்த் தானே. (87)

அரிதாரபற்பம்.

கசடற்ற அரிதாரம் பலமும்பத்து - கனிந்தவரை பொடிதானும் பலமும்நேரே, நிசமாக ரெண்டுமொன்ற யரைத்துப்பின்பு - நேரான சாரமது பலங்காலிட்டு, பிசகறவே அரைத்துகுகை தன்னில்வைத்து - பெறகுவதை யுருக்கிடவே மணியாய்நிற்கும், வசமாகக் கல்வமிட்டு உடைத்துச்சாரம்-வண்மையுள்ள பச்சையா யரைத்துக்கொள்ளே. (88)

வங்கச்சுண்ணம்.

அரைத்துகுகை தன்னிலிட்டு உருக்கிநன்றாய் - அடவாகக் கசடகற்றிப் புரம்பாய்வைத்து, பரையினுட கருநாகம் பலமுமை ந்து-பதியவெடு அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டு, கரையவதை யுருக்கி யதின் மேலேதானும் - கடுமையுள்ள வெடியுப்பு ஐந்தாங்காய்ச்சல், முரையவிடு கருநாக முருகும்போது - முனிவாக உருக்கிமெள்ளக் கிண்டுகிண்டே. (89)

கிண்டிவிடு கரண்டியினாற் தேய்க்கத்தேய்க்க - கிருபைதரு மஞ்சளா மஞ்சள் தன்னை, முண்டியெடு பசப்புதனி விட்டுப்பாரு- முனைந்து அது சுண்ணம்பு போலேயாகும், கண்டித்னைக் கல்வமி ட்டு அரையன்னத்தால்-கருத்துறவே மூச்சாமம் வில்லைதட்டி, மிண் டாகப் புடமிட்டு யெடுத்துக்கல்வம் - மிட்டுஅரை அன்னத்தால் வில்லைதட்டே. (90)

தட்டிக்கதிர் காயவைத்துப் புடமுமிட்டுத் - தனிவாக யிப்ப டிக்குப் புடமும்நான்கு, இட்டுயெடு மாதளம்பூ நிறமுமாகும்-இதை யெடுத்துக் கல்வமிட்டுப் பின்புமுன்னே, தட்டியுருக் கின அயத் தைப் பாதிசேர்த்துத் - தடையறவே அன்னமென்ற நீராலாட்டி, கட்டியதை வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்துக் கருத்தாக புடம் போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே. (91)

எடுத்துமே யிப்படிக்குச் சிவக்கமட்டும் - இன்பமாய்ப் போட் டெடுக்க அலரிப்பூப்போல், அடுத்துமே துரிசினுட செம்புநூற் றில் - அனைத்திடவே காஞ்சனமாம் செயமுமாகும், கொடுத்துநீ பணவிடைதான் தேனிலுண்ணக் - கொடுஞ்சுருக்கு நசையெல்லாங் கடலேபுக்கும், விடுத்திடுமே சூலைபதி னெட்டுவாதம்-விரைந்தோ டும் யாகோபு விளம்பினாரே. (92)

பக்கமாஞ் சூலையெல்லாம் பதரியோடும் -பதிவான மேகரணம் கன்னச்சூலை, மிக்கவலி குன்மமெட்டும் தாகசோபம் - விந்துபடு மெய்யெல்லாம் அலரிப்பூப்போல், சொக்குமது சயகாசம் பவுந்திர ங்கள் - சொற்பெரிய தமரகமாம் வாய்வுபோகும், துக்கமறு மென் றுசொன்னார் யாகோபுதானும்-துலையாத பெருநோவுந் தீருந்தானே

அயமுநக்கத்தாரமியம்.

நல்லிரும்பு அரபொடியு மரிதாசம்ரெட்டி - நாட்டியரை சார மிட்டு அரைத்துநன்றாய், சொல்லினிய குகையிலிட்டு உருக்கித் தீரு-சுத்தமணி யாயிருக்கும அயமுந்தானும், மெல்லவதிற் சார மது காரஞ்சேர்த்து - மெதுவாக உருக்கியெடு தாரமீயம், மெல்ல வதிலிருக்குமென்று யாகோபு சொன்னார - வித்தகர்தா வறிவளர் விரும்புவாரே. (94)

கருநாகச்செந்தூரம்.

கருணைக் கரண்டியிட்டு உருக்கினன்றாய் - கனக்க அசம் னீரினிற்சாய் பத்துயெட்டு, உருகஅதை உருக்கினன்று அயமுஞ்சேர்த்து - உண்மையொடு கல்வமிட்டு நய்யதட்டு, தருகாம லரைத்திடுநீ அன்னத்தாலே - தாக்கவே வில்லைதட்டிக் கதிர்முன்வைத்து, குருவாகப் புடமிட்டுக் கல்வத்திட்டு - கூட்டியரை யாகோபு குணஞ்சொன்னரே. (95)

கூட்டியன்ன மிட்டுநன்றாய் நாலுசாமம் - குமுரவரை வில்லை தட்டிக் கதிரில்வைத்து, மாட்டிவிடு யிப்படிக்குப் புடமுமஞ்சுமயமாகப் புடம்போடச் சிவந்துபோகும், சாட்டிநீ முன்னுருக்கு அயமும்பாதி - சாத்திடுநீ யன்னத்தா லரைத்துவில்லை, கோட்டி செய்யாப் புடம்போடு சிவக்கமட்டும்-குணமாக யெடுத்திடுநீ குருவுமாமே. (96)

குருவெடுத்துச் செம்புநூற் றொன்றிலிட்டால் - குணமாகக் காஞ்சனமாம் வாதவித்தை, திருவாக யிருந்திடுங்காண் செலவு செய்து - திடமான சுழிமுனையில் ஞானமபாரு, பருவமுடன் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணப் பருதியைப்போல் தேகமுமாம் பரிவுமெத்த, உருவாக நான்குயுக மிருக்கலாகும் - உறுதியா யாகோபு உரைத்திட்டாரே. (97)

உண்ணபண விடைதானுஞ் சயங்களெல்லாம் - ஊரைவிட்டு ஓடுமது உருவாந்தேகம்,நண்ணஉயிர் வந்திடுங்காண் சூலையெல்லாம் நாணிவிடு மிதின்பெருமை நவிலொண்ணுது, சன்னுமடா உலகத்தில் நசைகளெல்லாம்-தரையதனி விதுவறிந்து தன்மையாக, கண்ணிமைக்குள் சகலதுன்பம் நீங்குமென்று -கருதினர் யாகோபு கருத்தாய்த்தானே. (98)

வங்கமதின் செந்தூரம் உடலிற் சேர்ந்தால் - வலுமைமெத்த மேனியது தங்கம்போலாம், பங்கமது வாராம லுருக்கிப்பாரு-பதிவான சத்திருந்தால் மலமுங்கட்டும், சிங்கம்போலுற்றஉடல் யிளைத்துப்போகும்-சித்தியில்லை அன்னமுள்ளே இறங்கிடாது, அங்கமெல்லாங் குறைந்துவிடு மென்றுசொன்னர் - ஆண்மையுள்ள வங்கத்தின் பெருமைதானே. (99)

சத்திருந்த வங்கமதை யுண்டபேர்க்குத் - தடையறவே பேதிக்குத் தான்கொடுத்து, முத்தினதோர் தேங்காயைத் திருகிப்பாலை முக்கியமாய்ப் பிழிந்துஅன்ன மிட்டுஉண்ண, நத்தியது முறிந்துவிடுந் தோசம்போகும் - நாடிவங்க தோசமறும் நலமதாக, புத்தியினல் கண்டுபிடி காரியந்தன்னைப் - போக்கோடே யாகோபு புகன்றிட்டாரே. (100)

கையறியாப் பேர்களவர் வங்கந்தன்னைக் - கருடைய செந்தூர பற்பஞ்செய்தால், மெய்யாக அதைவாங்கிப் பொசிக்கவேண்டாம்- மெய்மறந்து போகாமல் வாங்கிநீயும், வய்யகத்தில் சீனநேர் செந் தூரத்தை - வகையாகப் போட்டரைத்துக் கரியிலிட்டு, பய்யவே உருக்கிடவே உருகிப்போகும்-பரிவாகச் சோதித்து உண்டுதேறே.

மந்திரத்துக் கெட்டாத முதலோன்றன்னை - வணங்கியே நம ஸ்கரித்து மகிமையான, செந்தூரந் தன்னைவைத்துச் சீஷர்தன் னில் - சித்திபெற வைத்துநீ செயமாய்ப்பேசி, முந்தவனை அனுப் பிவைத்துக் கதைகள்சொல்லு- முகந்தன்னைப் பாராதே யிருந்து நீயும், சிந்தையிலே பெருமைவைத்துச் சிரித்துக்கொள்ளு - செப் பினுர் வயிரபிழைக்க யாகோபுதானே. (102)

நசையாளி தன்னுடைய வருத்தமெல்லாம் - நன்மைபெறச் சொல்லியபின் நாட்டங்கண்டு, பிசகாக அவன்முகத்தைப் பார்த் திடாதே - பெருமைபெறச் செவியாலே கேட்டுக்கொண்டு; நிச மாகச் செந்தூரக் கிரையங்கேளு-நிச்சயமாய் ரெண்டுகே ளொன்று யீவான், வசமாகும் பிணிபலவுந் தீர்ந்துதென்றால் -வகையென்ன வென்றுறுதி பேசிக்கொள்ளே. (103)

பேசியபின் செந்தூரங் கொடுத்தூவாநீ - பிணிகொஞ்சம் லெ குவானுற் பாதிவாங்கி வாசனையாய்ப்பேசியிரு பங்குதீர்ந்தால்-வகை யாகப் பின்பாதி வாங்கிக்கொள்ளு, தோசியர்க ளுலகத்தோ ரிருப் பாரப்பா-துன்பமது தீர்ந்தாக்கால் பேசமாட்டார், ஊசிகொடா ரின்பமாய்ப் பேசுவார்கள் - உலுத்தருக்கு உலுத்தர்போ லுறுதி சொல்லே. (104)

வேடமதை வயித்தியர்போல் பூண்டுகொள்ளு -விருத்தரைப் போல் பேசிவிடு மிகவும்நன்றாய், பாடமதாய் நூலதனைப் படித்து க்கொள்ளு-பத்தியுடன் நசையாளன் கையைப்பாரு, மூடனைப் போ லிருகாதேமேனியைச்சொல்லு - முக்கியபணம் வாங்காமல் மருந்தையீந்தால், ஓடமதின் மீதேறிக் கரையேபோன - உறுதி யொக்கும் பண்டிதர்கள் நேசந்தானே. (105)

மனிதருக்குப் பிணிபலவும் வந்துதென்றால் - மதித்து அவன் முகம்நோக்கி மருவிப்பார்த்து, இனிதான கடவுள்பதந் தெண்ட னிட்டு - ஏர்க்கையுட னவிழ்தமது கொடுக்கநோய்கள், பனியது போல் விலகிவிடும் உறுதிபார்த்துப் - பதிவாகத் தீருமென்று லவ னாடி, கனிவாகப் பழம்போலே பேசிக்கொண்டு - காரியமாஞ் செந்தூரங் கருதித்தாக்கே. (106)

உருதியுடன் பிணியாளன் வந்துவுன்னை - உண்மைசொல்லி அடிபணிந்து கேட்டுக்கொண்டால், அருதியாய்ப் பின்னாலே போகவேண்டாம் - அடுத்துரெண்டு தரமலேந்தால் மனைக்குயேகு, பிருதியுள்ள தாம்பூலந் தனையெடுத்துப் - பேசியேகதை சொல்லியிருந்துகொண்டு, உருதிபடப் வெளியேறிவாவென்றேதான் -உரைத்தாரே யாகோபு உண்மைதானே. (107)

அடுத்துமுன்னே யெழுநூற்றிற் சொன்னமையை - அடவாகத் தானெடுத்து யிலையிற்பூசி, கொடுத்துவிடு நசலெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்- குறியாகப் பேசிடுவார் குறியாய்ப்பார்த்து, கெடுகாமல் பிழைத்திடுவார் பணங்களீவார்-கிருபையுடன் தாராள மாகத்தானும், விடுகாதே செய்துவிடு என்றுசொல்லி -விதமான யாகோபு விளம்பினாரே. (108)

சொன்னபடி தீர்க்குமந்தச் செந்தூரத்தைச்-சொல்லுகிறேன் கைபாக வரிசைதன்னை, நன்னயமா யாதியிலே முனிவர்தானும்-நாடியெனக் கருள்புரிந்த நடக்கைதானும், இன்னிலத்தில் பண்டிதர்கள் பார்த்துத்தேறி - இனிதாகப் பிழையென்று சொன்னாரென்னை, கன்னல்போற் செந்தூரஞ் செய்துநாளுங் - கருத்தறிய பிணிபலவும் தீர்த்திட்டேனே. (109)

உருக்குழிச்செந்தூரம்.

கடுமையுள்ள உளியதனை நய்யத்தட்டி-கணக்காக தகடடித்து பொடியாய்ராவி, அடுமைபடுந் தன்னுடைய சடலநீரில் - ஆறுநாள் வைத்திடவே சிவந்துநிற்கும், தடுமாறு தனையெடுத்துக் கல்வமிட்டுத் - தாக்கியரை வில்லைசெய்து கதிரில்வைத்து, படுகுமதைப் புடமிடவே பவளமாகும் - பார்த்தறிய யாகோபு பாலித்தாரே. (110)

புடம்நாலு யிட்டிடவே முருக்கம்பூவாம் - புத்தியுட னெடுத்துவைத்துப் பின்புகேளு. திடமாகக் காந்தமது பலமும்நாலு - திட்டமாய்ப் பாண்டமிட்டுக் காணந்தன்னை. இடைநாலு படியளந்து போட்டுப்பாணி-எட்டுவிட்டுப் படியளந்து அடுப்பிலேற்று, திடமாக அங்கியிட்டு பெட்டொன்றுக்கித் - திறமையுட னிருத்து அதை வைத்துக்கொள்ளே. (111)

இருத்துப்பின் காந்தமதைக் கல்வத்திட்டு - இழுத்தரைநீ கிஷாயத்தால் நாலுசாமம், உருத்துயெடு வில்லைதட்டிக் கதிரில் வைத்து - உறுதிபெறக் காய்ந்தபின்பு புடமுமிட்டு, நிருத்துயெடு யிப்படிக்கு ஐந்துநேரம் - நிரையான புடமிடவே பவளம்போலாம், செருத்துயெடு புறம்வைத்துச் சொல்வமென்றால் - சித்திபெற்ற யாகோபு செப்பினாரே. (112)

லிங்கக்கட்டு.

சாதிலிங்கம் பலம்ரெண்டு கரண்டியிட்டு - தருகவனைதப் பழச்சாறு மதுவுநேராய் - பேதிக்குவிடுசுருக்கு சாமரெண்டு, பிறட்டிஎடு பின்புதான் புறம்பாய்வைத்து - வாதிக்5 கெந்தகமும் சீனம்நேராய், வகையாகப் பலம்ரெண்டு கல்வததிட்டு, நீதிக்கப் பொடியாக்கிக் கொஞ்சுந்தானே - நிலைக்கயெடு கரியோட்டில் போட்டுக்கொள்ளே. (113)

போட்டுமே கரிநெருப்பி லுருக்கிமெள்ள - பிரியமுடன் வன்னியைத்தான் பிரட்டித்தீரு, நாட்டிடுநீ கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப்போட்டு - நலமாகப் பிரட்டிமெள்ள யெடுத்துப்பாரு, கூட்டிடுமேக்ம்பியெல்லா மிறுகிக்கட்டும் - குணமாக முன்செய்த செந்தூரத்தில், மூட்டிடுநீ நாலுக்கு ஒன்றுலிங்கம் - முத்திபெறத் தானரைக்கக் கிஷாயங்கேளே. (114)

அாக்ஷுக்கிஷாயம்.

கொம்பரக்குக் குருணியொன்று பாண்டத்திட்டு - குருக்குயிரு குருணிசலம் விட்டுக்காய்ச்சு, நம்பியெரி யெட்டிலொன்றுயிருத்துக்கொள்ளு - நல்லசிவ பாக்கியமாங் கிஷாயந்தானும், தம்பமுற யெடுத்துவைத்த செந்தூரத்தைத் - தாக்கியரை நாள்மூன்றுகஷாயமெல்லாம், வம்பில்லா வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து - வாகுபெறப் யாக்கோபு விளம்பினரே. (115)

வில்லையொடு பூமிதனில் வைத்துமூடி-விருப்பமுள்ள செம்பின்மேல் மண்ணுமிட்டு, மெல்லவே அதன்பேரில் புடமுமிட்டு - மேவியெடு செந்தூரங் கண்கள்கூசும், நல்லறிவா லெடுத்துசிமிழ்தனிலேவைத்து - நாட்டிலே நசைகொண்ட மனிதருக்கு, செல்லவே பணவிடைதா னுண்ணச்சொல்லு - செயமாகும் நோய்பிணியுந்தீருந்தானே. (116)

தீருமே சூலைபதி னெட்டுந்தானும் - செப்புமுன்னே சோகையுங்கா மாலையெல்லாம், பாருலகி லில்லாமல் பறந்துபோகும் - பம்பரம்போ லாட்டிவைக்கு மேகவாய்வை, சாருகுடல் குன்மவலியெட்டுந்தீரும் - தாகமெட்டும் வரச்சிகளுந் தானேபோகும், காருநீபத்தியமே புளியைத்தள்ளு - கருத்துகந்து சொல்லிவிட்டார் யாக்கோபுதானே. (117)

தெம்புண்டாம் ஒழுகரையைத் தின்றிட்டாக்கால் - தேரிவிடுந் தேகமின்னுந் சிவன்முன்னுளில், வம்புசெய்து திரிபுரத்தையெரித்தாப்போல - வயிறுபசி மெத்தவுண்டு நரம்புதானும், கொம்புகிளை போற்றளைக்கும் வாயுவெல்லாம் - குணமாகுங் கோதையர்கள் மிகவும்வேண்டும், கம்பமதா யானையைப்போ லாகுமென்றார்-கருத்துணர்ந்து யாகோபு கருதினரே. (118)

மேகமுடன் பித்தவேட்டை பிணிகளெல்லாம் - மேதினியில் நில்லாது விட்டுநீங்கும், சூகமுடன் விக்கல்பல சத்தியெல்லாம் - துப்பரவா யதிசாரஞ் சாந்தமாகும், சோகமுடன் சோறுசெரி யாததெல்லாம் - சோக்கிவிடு மானபசி மிகவுண்டாகும், யோக முடன் வந்திடுங்காண் யாகோபுசொன்னுர் - உத்தமர்கள் பாகமதை யறிகுவாரே (119)

ஒருயிடத்தி லிருப்பாக யிருந்துகொண்டு - ஒழுகரையைச் செந்தூரம் பண்ணிநீயும், குருவாக வைத்துநீ ஒருபலத்தைக் - குணமாக விற்றுநீ செலவுசெய்து, பொருளாக ஒருவருடஞ் செல வுசெய்து - பின்புதான் மனமடங்கி வாதம்பாகு, உருவாகக் கள ங்கமதைப் பார்த்துத்தேறி - உலகத்தில் யாகோபு உரைத்திட் டாரே (120)

வெள்ளை பாசாணச்சுண்ணம்.

எலிகொல்லி தனையெடுத்துப் புகையடக்கி - இருந்துஅரை கல்வமிட்டு எருக்கம்பாலால், வலியயெடு பலமதைத்தான் மேலி ற்கட்டு - வகையாக ஒட்டிரெட்டி யங்கியிட்டு, பலியக்திர் தனில் வைத்துச் சுண்ணச்சீலை - பத்துகட்டு குக்குடமாம் புடமுமிட்டு, தொலியயெடு துருசதுவும் நீருமாகும் - துடியாக யிருக்குமது சூட் சந்தானே. (121)

துருசுச்சுன்னம்.

சட்டியிட்டுக் கிளிஞ்திநீர் பாதியிட்டுத் - தனையமுழ்த்தி நடு வேயிட்டுத் துருசுச்சுண்ணம், கொட்டியிடு பொடியாக்கிச் சதுர மாகக் - கூருக விரக்கடையு மூன்றேயாகும், கட்டியதை யமுழ் த்தியரி தாரந்தன்னைக் - கசுடகற்றி மேலிட்டுத் துருசுநீற்றை, தட் டியிடு அதின்பேரில் முன்போலிட்டுத் - தடையறவே யமுழ்த்தி மேற் சொல்லக்கேளே. (122)

மேலேயிடு கிளிஞ்சிநீர் நிரையவிட்டு - வெற்றிபெற யமுழ்த்தி நன்ரு யடுப்பிலேற்றி, ஞாலமிடு கமலம்போ லெரிமுச்சாமம் - நாடி யெடு பிரித்துப்பா ரரிதாரத்தை, கோலமது யிட்டாபபோல் வெள்ளையாகும் - குணமாக நீறிவிடுங் கொடியவேகம், ஆலமுண்ட கண்டர்தா னெனக்குச் சொன்ஞர் - அருள்பெருகி யாகோபு அரை ந்திட்டாரே: (123)

துருசுனுட செம்பெடுத்து நூற்றுக்கொன்று - துடியாகத் தாரபற்ப மீய்ந்தாயாஞல், வருசையுடன் காஞ்சனமாம் பணமவ் வீதம் - வாரியிடக் காசசய முடனேமாறும், சரியாகும் வாயுவெல் லா மோடுங்கண்டீர் - சாதகமாஞ் சிலேர்ப்பனங்கள் தொண்ணுற் ருறும், பரிபோலா மேனியதைப் பாருமென்ருர் - பாலித்தார் யா கோபு பாக்கியவானே. (124)

ஈளையெலி கடிவாய்வு குஷ்டரோகம் - இயல்பாகு மடைப்பு வரும் வலியும்வாய்வும், கோளையறும் வலிப்புதிர வாய்வுபோகும்-குணமாகுஞ் சயகாச முகவலிப்பு, பீளைகுஷ்ட ரோகமெல்லாங் கடலேபுக்கும் - பேரான கரப்பனுமே பயந்துநீங்கும், வேளைநல்ல அரிதா!! பஸ்பந்தன்னை - விசையாகச் செய்துவர வேகந்தானே.

கெந்தியிய ச்செந்தூரம்.

சவலையுள்ள யிரும்பதனைத் தகடாய்த்தட்டி - தக்கபுளி யிலை போலே நறுக்கிக்கொண்டு, கவனமுடன் குகைதனிலே பரப்பிப் பின்பு - கனியஉலை மீதிலே கரியையிட்டு, தவமாகக் கடினமா யூதிப்பின்பு - தக்கவிடு நெல்லிக்காய் கெந்திரெட்டி, பவமாகக் கிராசமிடு உருகிநிற்கும் - பார்த்துயெடு யாகோபு பகர்ந்திட்டாரே. (126)

உருகுமயம் ராவினது பலமும்நாலு - உற்றுயெடு வெங்காரம் காலதாகும், வருகவரை பாணியினல் கதிரில்வைத்து, வண்மை பெறப் பொடித்துகுகை தன்னிலிட்டு, கருகவதை யுருக்கியெடு பீதரோடு - கணக்கவே ளிளப்பிவிடு மிப்படிக்கு, முருகவதை வெங்காரஞ் சேர்த்தரைத்து - முத்திபெற உருக்கிடவே செயமுமாமே.

செயமாகு மிரும்பெல்லா மற்றுப்போகும் - செப்பரிய கெந்திதானீயமாகும், நயமாக யீயத்தைக் கல்வமிட்டு - நாட்டியே வீரமது நாலத்தொன்றும், மயமாகும் பொற்றலையின் சாற்றலாட்டி-மகிமைபெறப் புடமூன்று போட்டெடுக்க, வியனுகுஞ் செந்தூரம் ரவியில்நூறு - விட்டுருக்கி ஒன்றுகொடு விதியாம்பாரே. (128)

உருக்கிடவே காஞ்சனமாம் எடுத்துவித்து - உறுதிபெற வாசியோகத்தைப்பாரு, பெருக்கிடவே பணவிடைதான் தேனிலுண்ண பிதற்றுகின்ற வாதபித்தம் ஒழிந்துபோகும், சருக்கிடையாஞ் சூலைபதினெட்டும்போகும்-சார்பான குஷ்டரண மேகம்போகும், பருகிடுநீ யென்றுசொன்னர் யாகோபுதானும்-பாரிலுள்ளோர் தனக்கிடுகப் பாடினேனே. (129)

நெஞ்சாரப் பொய்யதனை மறந்துவிட்டு - நிதானித்துக் கெந்தியுட யீயந்தன்னை, அஞ்சாமல் வைத்துவிடு யெடுசெந்தூரம் - அடுத்துமெள்ள உண்டுவிட நசையுந்தீரும், கொஞ்சமாய் வைக்காதே அதிகம்வைத்து - கொடுத்துவிடு மகிமையது மெத்தவுண்டு, தஞ்சம்வரு மாசையெல்லாங் கடலேபுக்கும் - தாபரித்தார் யாகோ நன்மைதானே. (130)

நல்லாக ஒருபற்ப செந்தூரங்கள் - நயமான வுலகமெல்லா முன்னேநாடும், எல்லாமுஞ் சித்தியாம் லோகந்தன்னில் - இன்ப மாங் குருவென்று நம்புவார்கள், சொல்லாகப் பெரியோர்கள் சொன்னசொல்லை - சுருதிதனி லாராய்ந்து பார்த்துத்தேறு, பல் லாக்கி லேறலாம் பாகம்வந்தால்-பரிவான யாகோபு பகர்ந்தவாறே.

எண்ணிறந்த ரிஷிசித்தர் முனிவர்தானும் - இதமாகப் பாடி னது தலையில்லாமல், கண்ணினுற் கண்டாலுந் தெரியப்போகா- கருத்துணர்ந்தா லிந்நூலிற் றெரியும்பாரு, புண்ணியற்குப் பாகம் வரும் புத்தியுள்ளோர் - பொருந்தவே செய்வார்கள் பொறுமை யாக, எண்ணமற்றோர்க் கில்லையிந்தப் பாகந்தானும் - இருந்து ரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே. (132)

சயகாசங் கொண்டார்க்கு மண்டூரத்தைச் - சாற்றுகிறே னிது லெகுவு சார்ந்துபாரு, நயமாக யிதைவைத்துக் கொடுக்கவேதான்- நாடாம லோடிவிடும் சிலேற்பனங்கள், மயமாகு மெனறுசொன் னர் யாகோபுதானும் - மகிழ்ந்துரைத்த போதகத்தை மனதாற் கண்டால், பயமாகி யோடிப்போம் சகலநோயும், பார்த்துநீ பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளே. (133)

அயக்காந்தச் சூரணம்.

தகடினிய காந்தமதைச் சுத்திசெய்து - தக்கயிடை யரபொடி யுங் கல்வத்திட்டு, பகடுபோற் கையானே உரலிலிட்டுப்-பக்குவமா யிடித்துச்சார் பிழிந்துநன்றாய், நிகடுபட வேயரைத்து வாகாய் வைத்து - நிச்சயமாய் நாளவங்கத் தாலேயூது, முகப்படவே யெ டுத்துமே கல்வத்திட்டு-முன்னுரைத்த சாற்றினலரைத்துக்கட்டே

கட்டியே கதிரில்வைத்து வங்கநாளங்-கரியோட்டி லூதுஅது சிவந்துநிற்கும், எட்டியெடு யிப்படிக்கு ஐய்ந்துபாகம் - இதை யரைத்து ஊதிவைத்துப் பின்புதானும், சட்டியிடு கிளிஞ்சிநீர் படி யும்ரெண்டு - சரியாக வழுழ்த்தியதின் மேலேதாரம், கொட்டியிடு வதின்பேரிற கிளிஞ்சிநீற்றைக்-குருமுறையாய் முன்போலே பதித் துக்கொள்ளே. (135)

கிளிஞ்சிநீ ரதின்பேரில் அழுழ்த்திவைத்துக் - கெடிபடவே யதின்பேரி லம்மிதன்னை, வளிஞ்சிடவே தூக்கிவைத்து கப்பி லேற்றி - வண்மைபெறக் கடுந்தீயாய் முச்சாமந்தான், தெளிந்திட வே யெரித்திடுநீ பிரித்துப்பாரு-திட்டமாந் தாளகமும் உருகும்ஞ் சள், பிளந்திடவே குங்குமம்போல் நிறமதாகும்-பேசரிது யிதின் பெருமை பேருள்ளோரே. (136)

அடுத்துமுன்னே யூதினதோ ரயக்காந்தந்தான் - அதையெடுத்துப் பலமெட்டு கல்வமிட்டுத், தொடுத்திடவே கிளிஞ்சிநீராலெரித்து - துப்பரவாந் தாரமது பலந்தான்ரெண்டு, விடுத்த ரசம் பலம்ரெண்டு தாரத்தோடு - விம்மியரை பொடியாக்கிச் சாமமொன்று, கொடுத்திடுநீ யயக்காந்த மதனிலிட்டுக் - குணமாகப் பொடியாக்கிப் பின்புகேளே. (137)

நந்திவிரை தோல்போக்கி வருத்துக்கொண்டு-தனைநிறுத்துப் பலம்ரெண்டு கல்வத்திட்டு, முந்தியரை மருந்தோடே சாமம்ரெண்டு - முகர்ந்தபொடி வைத்தபின்பு மார்க்கங்கேளு, சிந்தினையும் விடத்தலைவேர்க் கொம்புதானும் - சிறக்கவே பலம்ரெண்டு சொல்லக்கேளு, பந்தமுரு மிளகுபலம் ரெண்டுதானும் - பதியவுடை கடுக்காயும் பலமும்போடே. (138)

போடதனை நிறுத்திவைத்து நெல்லிமுள்ளி-புசபெலமாய்ப் பலமெட்டு சட்டியிட்டுக், காடதனை யிளவருப்பாய் வருத்துக்கொண்டு - கல்வமதில் முன்மருந்தோ டொக்கவிட்டு, ஈடமுடன் கையாநீர் தன்னாலாட்டி - இதமாக யெடுத்துகதிர் காயவைத்து, சாடமதாய்க் கல்வமிட்டுப் பொடியதாக்கிச் - சரியான குடுக்கைதனிலடைத்துக்கொள்ளே. (139)

முக்கண்ணுக் குடுக்கைதனி லடைத்துநீயும் - முனிந்து அதை வைத்துமே சொல்லக்கேளு, திக்கிலுள்ள மனிதருக்குச் சயங்கள்காசம் - தீராத மூச்சுகள்தான் கண்டபோது, பக்கம்வந்த நகையாள னிடத்தில்நீயும் - பதிவாகக் கண்டிப்பாய் பேசிநன்றாய், தக்கமிட்டுப் பணமெத்த வாங்கிக்கொண்டு - தாட்டிகமாய்க் கொடுத்துவிடு மருந்துதானே. (140)

வெருகடிதா னொருபொழுது தேனிற்கொள்ள - வேகமுடன் வெகுளியது கண்டுதானால், பருவமுடன் மருந்துதனை நிறுத்துக்கொள்ளு - பால்முரித்த பசுமோரில் அன்னமிட்டு, சருகடுத்து விடுகாத தாகசோபந் - தனையகற்று சத்தியமாய் மூன்றுநாளும், குருவாகக் கொடுத்துவிடு மலபேதத்தைக் - கூட்டுரவு யில்லாமலடிக்குந்தானே. (141)

வைகரையில் வெருகடிதான் தேனிற்கொண்டால் - வகையாக வெகுளியதில் லாதேபோனல், பையவெடு மாலைதனில் கொஞ்சந்தாக்கு - பதிவாக யிப்படிக்கு யாறுநேரம், கையினலெடுத்துசட்டம் பருவம்பாரு - கண்குறையும் அவிழ்தங்கள் யேத்திமெத்த, மெய்யாகச் சொல்லிவிட்டேன் யிந்நூல்தன்னில் - மேதினியில் யாகோபு விளம்பினரே. (142)

காசமது வந்தவர்க்கு மருந்துதன்னை - கைகொடுக்கும் புளியுப்புத் தள்ளிப்போடு, பாசமது சயத்துக்கு உப்பைக்கூட்டு - பதிவாகப் புளிதள்ளு பாகமாகும், நேசமதாய் மந்தார காசத்துக்கு நிலைத்திடுமே புளியகற்றி வெண்ணீர்கூட்டு, மோசங்கள் வாராது நசையுந்தீரும் - முத்திபெற யாகோபு மொழிந்தவாறே. (143)

மண்டூரச் சூரணம்.

மண்டூரம் வெருகடிதூள் தேனிற்கொள்ள - மாரோகங் காசநோய் மாண்டுபோகும், தொண்டுபடு மந்தார காசம்போகும் - தொல்லுலகில் பீனிசமுங் காசம்போகும், பண்டுமுன்னே பெரியோர்கள் பகர்ந்தநூலைப் - பரிவாக யான்பார்த்துப் பாகமாகக், கண்டுஅதைக் கொடுத்துநோ யெல்லாந்தீர்த்தேன் - கருத்துகந்து யாகோபு கரைகண்டேனே. (144)

நசையாகு மகோதரங்க ளாம்பற்கட்டி - நாட்டிபிடு சிலேட்டுமசுரம் நலமதாகும், பிசகாகும் குன்மவலி பித்தவாய்வு - பேசுமுன்னே ஓடிவிடும் வாதமெல்லாம், விசையான சூலைபதி னெட்டும்போகும் - விருப்பமுள்ள சன்னியது விலகும்நன்றாய், கசடில்லையிப்பிணிகள் தீருமென்று - கருத்துவைத்து யாகோபு கருதினாரே.

பத்தியங்கள் தவறாமற் காக்கச்சொல்லு - பதியைவிட்டு யேகுமப்பா பாரிலேதான், சித்தியா மேனியது கற்றாணைகும் - செத்திடுமே வாதமெல்லாஞ் சூட்சமெத்த, புத்தியினாற் கண்டிடு நீ வியாதிதன்னைப் -புலன்தெரியாப் பத்தியங்கள் தவறிப்போனால், நித்தியமு மவதிகள்தான் படுவானப்பா - நிச்சயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. (146)

இந்தநூல் தனிற்சொன்ன பற்பம்லேகியம் - இருந்துரைத்த செந்தூரம் மண்டூரங்கள், சிந்தையிலே நினைத்துணர்ந்து பாகம்பார்த்து - சீர்பெறவே செய்திட்டுப் பொருளைத்தேடி, முந்தியே சொன்னதிந்த வாதப்போக்கு - முத்திபெறச் செய்துவைத்து ஞானம்பாரு, விந்தையதா மதுவுண்ண மேலதாச்சு - வீணாகத் திரிந்தாக்கால் யில்லைத்தானே. (147)

புத்தியில்லா வாதியற்கு யென்சொன்னாலும்-புத்திவரா திருந்தாக்கா லென்னசெய்வேன். நித்தமப மென்பனவே புத்திசொல்லி நிலைமையன்னம் பண்ணிவித்து வஸ்திரமீய்ந்து, சித்தமதா யிருக்குமென்று அய்யந்தன்னைச் - சீர்கெடவே யெடுக்காதே யென்று சொன்னேன், நத்தியே யிருப்பானோ யிருக்கமாட்டான்-நானிலத்திற் புத்திகெட்ட வாதிதானே. (148)

கடுமையா மண்டூரஞ் செய்துகொண்டு - கருத்தறியப் பிணியர்களைக் கண்டுநீயும், அடிமையாய்க் காத்தாப்போல் பேசிக்கொள்ளு - அடுத்துஉடன் போகிறது போலேகண்டு, கொடுமையாம் பிணியினுட பருவம்பார்த்துக் - குணங்கண்டு யெதிர்நோக்கிக் குறிப்புக்கண்டு, படுமுன்னே கையினுட வரிசைகண்டு- பகுத்தறிந்து விதிமுறையாய்ச் செய்துகொள்ளே. (149)

அரிசிதிப்பிலி பத்து கடுகுபத்து - அடுத்துயெடு மிளகைந்து ஓமம்ரெண்டு, வரிசையுடன் சீரகமும் பலமும்ரெண்டு- வகைபெறவே சித்தரத்தைப் பலமும்ரெண்டு, பெரிதான லவங்கம்ரெண்டு பலம்நிறுத்துப் - பேர்பெரிய லவங்கபட்டை பலமும் ரெண்டு, வரிசையாய்த் திரிபலையும் பலமும்ரெண்டு - வடிவான கிராம்பேலம் வகைக்குரெண்டே. (150)

ரெண்டோடு கொடிவேலி பலமும்ரெண்டு - நிலையாகக் கதிரில் வைத்து வரலிலிட்டு, பண்டுமுன்போ லிடித்துஅதைத் தெள்ளிப்பின்பு - புதிவான சட்டிதனில்த் தூவித்தன்னை, கண்டுபொடிதனையிட்டு மேலேகேளு - கனிவாக சூரணித்து முன்தூளிட்டு, தொண்டுபட மூடியதை யடுப்பிலேற்றித் - தொக்கவெரிநிழல்போலத் தொன்மைதானே. (151)

எரித்திடுநீ தானுமது புகையுமேறி - இதமாகச் சூரணத்திற் சொக்கிப்போகும், பிரித்துயெடு சக்கரையுஞ் சமனுய்க்கூட்டிப்-பெருகவது மிதக்கவிட்டுக் கிண்டிநீயும், குரித்துவெரு கடிவீத மந்திசந்தி - குணமாக வுண்டுவிடு குடிலமெல்லாம், வரித்துவிடு மென்றுசொன்னர் யாகோப்தானும் - வகைகண்டு போகமதைத் தள்ளிக்கொள்ளே. (152)

விஷந்தீர

புளிதள்ளி உண்டிட்டவே பத்துநாளிற் - புகளான அரணையெலி கடிகள்காசம், களிவான உதிரவலி சூதவாய்வு - கழிந்துவிடு மந்தார காசம்போகும், துளியான சிலேட்டுமமூந் தலையும் பாரு - துன்பமறு முதிரவலி வாய்வுயாவும், பளியாகப் போகுமென்று யாகோப்சொன்னர் - பலித்திடுங்கா ணிப்பாகம் பாருள்ளோர்க்கே. (153)

பாகமது ஒருபாகம் வந்துதென்றால் - பதிவான பொருளெல்லா முன்னதாச்சு, தாகமது போய்விடுங்காண் வாதவித்தை - தப்பாது வந்ததென்றால் தளங்களோடே, யோகமது ஞானவழி யடுக்கும்பாரு - உண்மையிது நிசமாகும் உற்றுப்பார்த்து, ஆகமத்திற் சொன்னபடி யறிவுகண்டு - அறிந்துணர்ந்து யாகோபு சொன்னவாறே. (154)

வேம்பினிலே குறுக்கறிந்து பாண்டத்திட்டு-விரும்பியிடு பாணி ரெட்டி விட்டுக்கேளு, தாம்புபட அடுப்பேற்றி யெட்டிலொன் ருய் - தணக்காய்ச்சிச் சட்டியிட்டுச் சூதங்காலாம், சோம்புபடக் குழம்பாகக் காய்ச்சிக்கல்வஞ் - சுருக்காக யிட்டுமெல்ல அரைக்கச்சாமம், விம்புடனே மெழுகாகும் யெடுத்துவைத்து - விதமாகச் சொல்லுகிறேன் மகிழ்ந்துகேளே. (155)

முக்கண்ணன் பால்படியும் நாலளந்து - முற்றினவெங் காயச் சார் படியுமொன்று, திக்கினிய கழற்சியிலேச் சாறுமொன்று-திட மாகக் காய்ச்சிக்கொஞ்சம் வத்தமட்டும், பக்குவமாய்த் தந்திவிரை பலமுங்கால்தான் - பரிவான ரசமெழுகு பலமுங்கால்தான், சிக் கெனவே மெழுகுபத மாய்வடித்துச்-சிறப்பாக உண்டபின்பு சொல் லக்கேளே. (156)

உண்டபின்பு சூலைமுதல் வாதமெல்லாம் - உருதிபெற மேக மெல்லா மோடிப்போகும், கண்டவுடன் சயகாச பித்தமெல்லாம்- கடல்புக்கும் பெரும்பாடுங் காணுதோடும், தொண்டுபடும் வலி குன்மம் பிளவைவாய்வு - தோசமொடு சோகைபரி கிரந்தியெல் லாம், பண்டுசெய்த பழவினைக ளெல்லாந்தீரும்-பரிவான யாகோபு பலன்சொன்னூரே. (157)

அறுவகைச் செயநீர்

கம்பியுப்புப் பழம்பத்து சீனம்நேராய்-கல்வத்தி லிட்டுபொடி யாக்கிநன்ருய், வெம்பினதோர் பழம்பிழிந்து தோலெடுத்து விரு ம்புமுன் னிடைபாதி யுரலிலிட்டு, தம்பமற முன்பொடியைக் கூட ப்போட்டுத் - தாக்கியிடி மெழுகாகும் வில்லைதட்டி, உம்பர்கோன் புதுச்சட்டி யடுப்பிலேற்றி - உற்றுவில்லை வைத்துயெரி யுருணம தானே. (158)

உருதியா யெரித்தபின்பு வெண்ணீராகும் - உற்றுயெடு மஞ் சளிலே யிட்டுப்பாரு, பிருதியாய்ச் சிவந்துவிடும் பாகமாகும் - பேணியே கண்டெடுத்துப் பூநீர்தன்னை, அருதியா யிடைசேர்த் துக் கல்வமிட்டு - அதையரைத்துப் பழச்சாற்றில் வில்லைதட்டி, கருதியே கதிர்முன்னே காயவைத்து - கணக்கவே புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே. (159)

எடுத்துமே புரம்பாக வைத்துக்கொண்டு - இனிதான அண் டோடு பலந்தான்பத்து, கடுத்துமே பழச்சாற்றுல் நேகரைத்துக்- கனியவதைத் தெல்லுப்போல் வில்லைபண்ணிப், படுத்திடுநீ கதிர் முன்னே காயவைத்து - பதிவான நாளத்தி லிட்டுவூது, தொடுத் துமே சுண்ணம்பா மண்டந்தானும் - தொக்கவரை முன்சுண்ணந் தோடேதானே. (160)

அரைத்துமே பழச்சாற்றால் சாமமாட்டி - அதன்பின்பு கதிரில்வைத்துப் புடமும்போடு, வரைத்துமே கடுஞ்சுண்ண மாகும் பாரு - வகையாக யிந்துப்புப் பலமும்பத்து, திரைத்துமே முன் சுண்ணத் தோடேசேர்த்துத் - திறமாகப் பழச்சாற்றை விட்டரைத்து, குரைத்துமே வில்லைதட்டிப் புடத்திற்போடு - கொடுஞ்சுருக்காஞ் சுண்ணமாம் கூர்ந்துபாரே. (161)

கூர்ந்துபார் சுண்ணமதைப் புரம்பாய்வைத்துக் - குணமான கல்லுப்புப் பலந்தான்பத்து, தேர்ந்துபார் கடலினுரை கரியிலிட்டுத் - திறமாக ஊதிக் கல்லுப்புச்சேர்த்து, வேந்தேபார் பழச்சாறு விட்டரைத்து - விதமாக அதைஊதச் சுண்ணமாகும், ஊர்ந்துபார் முன்சுண்ணத் தோடரைத்து - உறுதிபெறப் புடம்போடக் கடுமைதானே. (162)

சுண்ணமெல்லாம் நிறுத்துமே கல்வத்திட்டு - தொக்கசுடர்க் கொடியோனும் பலமும்ரெண்டு, நன்னயமாய் நவச்சாரம் பலமும் ரெண்டு - நாடியரை முன்சுண்ணத் தோடேநன்றாய், சொன்னபடி பழச்சாறு விட்டரைத்துச் - சுருதிபெறக் கதிரில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு, சின்னதொரு புடம்போட்டு யெடுத்துக்கல்வஞ் - சிறக்கவிடு வென்றுசொன்னார் யாகோப்தானே. (163)

பாஷாணச்சுண்ணம்.

எலிகொல்லி பலமைந்து யெடுத்துக்கொண்டு - இதமான சுக்கான்கல் பத்தெடுத்து, நலியவதை காளத்தி விட்டூது - நலமாக நீரியபின் னொட்டங்கேளு, வலியவெடு கல்லைந்து பரப்பிமேலே - வகையான பாசான மதின்மேலிட்டு, பலியாக நீரியகல் மூடிநன்றாய்ப் - பாகமா யாட்டமுரி யாலேநீற்றே. (164)

ஆட்டமுரி விட்டிடவே பொங்கிநன்றாய் - அடவான வெள்ளைப்பாசாணமெண்ணெய், கூட்டோடே கக்கிவிடும் எடுத்துநன்றாய்க் குணமாக யிப்படிக்குப் பத்துபாகம், தேட்டமாய்ச் செய்திடவே சுத்தியாச்சு-திடமாகும் யெடுத்துவைப்பாய் திறமைகேளு, பாட்டோடே முன்வைத்த சுண்ணந்தன்னில் - பாதியிடை நவச்சாரம் பண்புமாமே. (165)

இட்டுபனி பீங்காணிற் பரப்பிவைக்க - இதமாகச் செயநீறு ஆறுபோலாம், பட்டுமே சீஷாவி லடைத்துநீயும்-பதியஒரு துட்டிடைதான் வீரம்லிங்கம், கட்டுமே பூரமது பொடித்துப்போட்டு-கணக்க வைத்துப்பின்பு நீ பாகங்கேளு, விட்டிடுநீ வெள்ளைப்பாஷாணந்தன்னை - விரும்புகரி யோட்டிவிட்டுக் சுருக்குப்போடே.

பாஷாண மெழுகு வேதை.

சுருக்கிட்டு ஒருசாம மெடுத்துக்கல்வஞ் - சுத்தமுடன் வெள்ளைமந்தாரச்சாறு, பெருக்கவிட்டு அரைச்சாம மெழுகுமாகும் - பேசாதே மெழுகுதனை யெடுத்துவைத்து, உருவாக ரவியுருக்கி நூற்றுக்கொன்று - உறுதிபெற யிட்டிடவே வெள்ளியாகும். கருவாக வெள்ளீய்ம் நூற்றுக்கொன்று கருணைபெற விட்டிடவே ரசிதமாமே. (167)

ஆகுமே லவணமது யிருபத்தைந்தும் - அடவாய்ப் பாஷாணமறுபத்தினலும், பாகுமே யுபசரங்கள் நூற்றிரண்டு-பதிவாக உருகுமது கட்டுமோகும், ஏகுமே சுண்ணமுமாம் எழிதில்வேதை - இன்பமாய் வெடியுப்புச் சுண்ணத்தாட்டு, வாகுபெற முன்னோர்கள் சொன்னநீதி - வகைபார்த்து யாகோபு சொன்னவாறே. (168)

கம்பியுப்புச் சுண்ணத்தால் சித்தர்தானும் - கனிவாகச் சரக்குகளைக் கட்டிநன்றாய், தெம்புடனே வாதவித்தை பார்த்தாரப்போ-தேவியர்க்குச் சிவன்றானு மூபதேசித்தார், நம்புதலாய்ச் சொன்னாராம் நானிலத்தில் - நடக்கைகளைப் பார்த்துமே எனக்குச்சொன்னார், செம்புதனைக் காஞ்சனமாய்ச் செய்தார்யாகோப் - செயம்பெற்ற ஞானங்கள் பார்த்திட்டாரே. (169)

நல்லகுண மாயிருந்து செய்கைகண்டு-நாடிவெடி யுப்பதுவைப் புகைநீர்பண்ணி, வெல்லவொரு சரக்குகளைக் கட்டியாட்டி - விரும்பியே ரவிபழுக்க வைத்தாரப்பா, கல்லல்பட உலகத்தில் வாதிதானும் - கருவான புத்தியுரையாமற்றானும், சொல்லறிவைக் கேட்டுமே சுட்டுக்கெட்டார்-சோதனைக ளில்லாமற் றுஞ்சுவாரே. (170)

துஞ்சுவார் நூல்கள்பொய் யென்றுஞ்சொல்வார்-சூட்சமில்லை வாதந்தான் வந்துதென்பார், கெஞ்சுவார் பிரட்டுரச வாதமென்பார்-கேள்வியினில் மாளாது மூலிதன்னை, மிஞ்சியே பரித்திடுவார் சுருக்குப்போட்டு-மீறியே போச்சுதென்பார் உலகவாதி, பஞ்சிட்டுப் பாரமதை யேற்றமாட்டார்-பாரிந்த அவசரமாம் வாதிபோக்கே.

அவசரத்தில் மருந்தரைத்து அரைபடாமல்-அலுத்துமே புடம்போட்டு உருக்கிப்பார்த்து, கவசமது கட்டவில்லை யதினாற்போச்சு-கணக்கதுவுந் தவறிவிட்ட தென்றுஞ்சொல்வார், நவமான ஒன்பதாம் லோகந்தன்னை-நாட்டாமல் விட்டமென்றும் பின்னுஞ்சொல்வார், சவம்போலே பிதற்றுவார் புத்தியில்லார் - தகுமான பொருளெல்லாம் போச்சென்பாரே. (172)

வேடிசீனத்திராவகம்.

கழ்பியுப்புப் பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டுக்-கருத்துடனே பொடிபண்ணிச் சீனந்தன்னை, நம்பியே நீநிறுத்து யிருபத்தைந்தாம்-நாட்டமா யிரண்டுமொன்றாய்க் கலந்திடித்து, வெம்பியிடி கடமரையாம் வாலைமூடி - விரும்பியிடு சீலைமண்தான் பிலக்கச்செய்து, தும்பிதனில் நீர்வருகும் வெள்ளைநீராய் - துப்பரவாய்த் தள்ளிவிடு நடுநீர்வாங்கே. (173)

நடுநீரா மஞ்சள்நிற மானநீரை-நாட்டியெடு குப்பிதனி லடைத்துக்கொண்டு, கடுமையுள்ள சாதிலிங்கஞ் சேரிரண்டு - கல்வமதிலிட்டுபொடி மையதாக்கி, அடுமைபெற நடுநீரை விட்டுஆட்டி - அரைச்சாமம் வைத்துமண் பீங்கானிட்டு, படுஉமியி னெருப்பதனிற் பாகமாகப்-பதறாதே வருத்துயெடு பின்புகேளே. (174)

வாலைரசம்.

படிரெண்டு வடிக்கின்ற பானைதன்னில்-பதியவிடு வன்னியைத்தான் பதமாய்க்கேளு, வடிவான முன்பானை போலேமேலே-வைத்தெடுநீ மூடியபின் சீலைசெய்து, முடிவான அடுப்பதனில் வைத்துவாங்கி - முனிந்துவிடு சாமமொன்று யெரித்துஆற்றி, குடியாக யெடுத்துஅதைப் படுக்கவைத்துக்-குணமாகச் சீலைதனைப் பிரித்துப்பாரே. (175)

பிரித்தெடுக்க மேலேறி ரசமும்நிற்கும் - பின்புநீ மயிர்க்குச்சியால்வழித்து, குரித்துஅதைப் பீங்கானி லிருத்துநன்றாய்க்-குடிலமறத் துணியிலிட்டுப் பிழிந்துபாரு, சிரித்தமர்போல் நிசமாகும் ரசமுந்தானும்-சித்தியா யதையெடுத்துப் பிரம்பாய்வைத்து, வரித்தயிந்த ரசப்பேரு வாலையாகும் - வண்மையுள்ள யாகோபு வசனித்தாரே. (176)

கல்லுப்புப் படிநாலு உரலிலிட்டுக்-கடுமைபெற யிடித்தெடுத்துச் சட்டிதன்னில், மெல்லவிட்டு வருத்துப்பார் நீர்கள்வத்தும்-மேன்மைபெற நாலுபடிக் கொன்றுசெங்கள்-செல்லரெண்டுஞ் சேர்த்துமே ச்சட்டியிட்டுச் - சிறக்கநீர் விட்டமுழ்த்தி நடுவிலேதான், கெல்லுகுழி தனில்வாலை ரசமும்நாலு - கெடிபடவே பலம்விட்டு மேலேமூடே. (177)

முடியபின் வரைதனிலே யழுத்துசீலை-முக்கியமாய்ச் செய்திடு நீ யடுப்பிலேற்றி, நாடியதோ-ரிருவிரகால் நாழி நூறு-நலமாக அங்கியிடு கமலமாகும், கூடியதோ ரெரிப்பதிக மானால்நீயும்-குறைந்துதென்றால் வேகாது வாந்திபண்ணும், கூடியே பாகமதாய் எடுத்து ஆற்று-சூட்சமா யாகோபு சொன்னவாறே. (178)

சரியாக யெரித்துசட்டி தனைப்பிரித்துச்-சாதகமாய்ப் பார்த் திடவே உயரயேறி, முரிபோலே யிருந்திடுங்காண் தங்கம்போலாம்-முனையான மயிர்க்குச்சி தன்னால்வாங்கி; குரியான நாவுதனிற் கொஞ்சம்போடு - குணமாக வாந்திபண்ணு திருந்துதானால், பரி வான ப்ரகமிது வென்றுசொல்லி - பாலித்தார் யாகோபு பரிவாய்த் தானே. (179)

தங்கவீரம்வைப்பு.

ஏரினதோர் ரசமொருசேர் நிறுத்துக்கொண்டு-இனிதான கரி யுப்பு வருத்துக்கேளு, கூரினதோர் பலமாறு தூளாய்ப்பண்ணிக்-கொடுஞ்சுருக்கு துருசுவது கூட்டுநீயும், பாரில்நிறு பலம்நாலு பூநீர்ரெண்டு-பரிவான கம்பியுப்பொன் றரையாங்கேளு, சீரிவருஞ் சீனந்தான் பலமுமொன்று-சிறந்தஅன்ன பேதியது பலமுமொன் றே. (180)

சாரமது பொடியரையாந் தாரங்காலாம்-சரியான பூநீறு பல முங்காலாம், கோரமது வாரமற் பச்சையாகக்-குணமாகப் பொ டித்துவிடு காசிக்குப்பி, நேரம்டைச் சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றி-நிலவரமாய்ச் சாமம்நா லெரித்துஆற்று, பாரமது ராக்கால மாறப் போட்டுப்-பரிவாகப் பதினாறு சாமம்தாக்கே. (181)

தாக்கியெரி சாமந்தான் கழித்தபின்பு-தனலாற்றிப் பற்பக்கல் திறந்துபார்த்து, பாக்கியமாய்க் கதிரினற் குத்திப்பாரு-பதியவது யிறங்காதே போனால்நன்றாய், சாக்கியமாம் பருவமது ஆகும்பாரு-சலுதியாய்க் குப்பியெடு வெளியில்வாங்கித், தூக்கியதைத் துணி நனைத்து யெடுத்துநன்றாய் - தொக்கவுடை நடுப்பாதி தொண்மை தானே. (182)

தேங்காயைப் போலிருக்கும் வீரந்தன்னைத் - சீறியெடு விரா கனிடை யுமிழ்நீர்விட்டுப், பாங்காகக் குழைத்துத்தங்க மேலே யிட்டு-பதியவொரு புடம்போடத் தங்கம்நீறும், ஏங்காணும் வா திமார் யிழந்துபோனார்-எடுத்தரவி நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கு, சா ங்கமா யேமந்தா னிந்தவீரம் - சரியான லோகமெல்லாம் பழுக்கும் பாறே. (183)

பழுக்குகின்ற வீரமதை வைத்துக்கொண்டு-பதியநவ லோகத் திற் பழுக்கச்செய்து, தழைத்தகதிர் ஞானவழி யடுத்துக்கூடி - தாட்டிகமா யாறுதல மேறிப்பாரு, இழுக்கில்லா திருகாய சித்தி பண்ணு-எத்தேச காலமெல்லா ரவியிலேற்றி, தொழுப்புகுந்த ஆடுபோல் வாசியோகஞ்-சுருதியைநீ ஆராய்ந்து பார்த்துத்தேறே.

தோய்த்திடவே யிவ்வீரந் தன்னைவைத்துத் - துன்பமறக் காஞ்சனத்தைச் செலவுசெய்து, மாய்ந்திடவே போகாமல் வீரந் தன்னை - வகையாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண, சாய்த்திடவே நோயெல்லாம் தவிடதாகச் - சரியான வேதையிதைத் தாங்கினன்றாய், காய்ந்துமே போகாது காயந்தானும் - கருத்தினிலே உறுதி யாக்கோப் சொன்னாரே. (185)

லிங்காச கற்பூரம்.

வன்னிரச கற்பூர மொன்றுகேளு - வழுத்துகிறேன் லோகமெல்லாம் பொன்னதாக, உன்னியெடு சாதிலிங்கப் பதங்கந்தன்னை - ஒருசேரு நிறுத்துமே காசிமேரு, தன்னிலிடு பல்பக்கல்லாமேலமூடித்-தக்கதுணி செய்துமே கதிரில்வைத்து, நன்னயமாய்ச் சட்டிதனில் மணலையிட்டு-நன்மையதாய்க் குப்பிதனைப் புதைததுக்கொள்ளே. (186)

பதித்துகுப்பி வாய்தெரிய மணலையிட்டுப் - பக்குவமா யடுப்பேற்றிப் பன்னிரண்டு, விதித்தபடி சாமமெரி உயரவேறி - விடுபட்டு முக்கண்ணன்போ விருகிநிற்கும், பதித்துயெடு குப்பியுடை கட்டியாகப் - பாங்காக யிருந்திடுங்காண் கற்பூரந்தான், கெதி வேறு மில்லாதே நோய்களெல்லாங் - கீழ்க்கடலிற் புக்குமது கீர்த்திதானே. (187)

கட்டியாய்க் கற்பூரம் பலமுமொன்று - கருதியெடு கடைநீரிற் றேய்த்துநன்றாய், சட்டியிடு கால்வாசி சூடந்தன்னைச் - சரியாகப் பொடிசெய்து பூரம்போலே, கொட்டிவிடு சூடத்தைக் கொளுத்திவிட்டு - குணமாக யெரியவிட்டுக் குறியாய்ப்பார்த்து, தட்டிவிடு யிப்படிக்குச் சிவக்கமட்டும் - தாக்கியெடு வதன்பின்பு சார்புகேளே. (188)

சிறுகண்நாகம்.

காரீயம் பலமொன்று ரசமும்நேராய் - கட்டிசிறு நாகமொன்று உருக்கிநீயும், பாரியாய்க் கரண்டிதனிற் தெளியவைத்து-பால் துத்தம் பலமொன்று பொடித்துத்தூவு, வாரியாய்த் தூளாகும் நாகந்தன்னை-வகையாகத் துத்தமிடை போட்டுக்கிண்டு, சாரியாய்க் கரிபோலே தூளுமாகும்-சரியாகச் சுரண்டிகல்வந் தன்னிற்போடே.

போட்டுமே பழச்சாறு விட்டுச்சாமம்-பொருந்தரைத்து மெழுகாக யெடுத்துப்பின்பு, நாட்டுமே கற்பூரம் மேலேரெட்டி - நன்றாகக் கவசமிட்டுக் கதிரில்வைத்து, மூட்டுமே யுமிப்புடமாய்ப் போட்டுவாங்கு-முடியவது ஆறியபின் கவசந்தன்னைக், காட்டுமே பிரித்துயெடு கட்டிநிற்கும்-கனமான யாகோபு சொன்னவாறே. ()

தூடவன்சுத்தி.

காகதூண்டிப் பித்தளையும் பலமும்நூறு - கருதியெடு சாரம் பல மொன்றுதூக்கி, பாகமாய்ப் பொடித்துத்துணி தன்னிற் கட்டி-பந்துபோற் சுருட்டிபுடம் வைத்தெடுத்து, யோகம்வரக் குகையிலிட்டு உருக்கித்திரு - உறுதிபெறத் தங்கம்போ லுருகிநிற் கும்; ஆகமதா யெடுத்துமறு குகையிலிட்டு - அறிவாக நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கே. (191)

தாக்கிடுநீ கற்பூர மொன்றுதானும்-தடையறவே காஞ்சனமா மெடுத்துவித்து, தூக்கிடுநீ செலவுக்கு வைத்துக்கொள்ளு-தோக் கவே ஞானவழி யடுத்துப்பாரு, பாக்கியமும் வந்திடுங்காண் பூரந் தன்னில்-பரிவாகக் காயசித்தி பண்ணிநீயும், நோக்கியே சமாதி யிலே நின்றுதேறு-நொடியதாய்க் கெவுனவழி யடுத்துப்பாரே. ()

அடுத்துப்பார் பணவிடைதா னந்திசந்தி-அதையுண்ண மண் டலத்திற் காயசித்தி, கொடுத்திடவே பேதியொடு சூலையெல்லாம்- குணமாகுஞ் சூசிகா வாய்வுபோகும், தொடுத்தசடம் வீந்திறுகும் மேனிதானும்-தொல்லுலகில் சொகுசாவின் னிறமதாகும், விடுத்த நசை யோடிவிடுங் கற்பூரத்தில் - வேதாந்தி யாகோபு விதஞ்சொன் னரே. (193)

சொல்லிடவே குஷ்டம்பதி னெட்டுந்தீரும்-சொற்பெரிய மே கமுதல் சொல்லாதோடும், நல்லவழி யுண்டாகு மகோதரத்தை- நாசமுறப் பண்ணிவைக்குஞ் சலரோகத்தை, கொல்லவழி தேடி விடுங் கற்பூரந்தான்-குணமாகுங் கிராணியெல்லாங் குடிவிட்டோ டும், மெல்லவொரு நீராம்பல் பவுத்திரத்தை - மெலிவாக்கும் யா கோபு விளம்பினரே. (194)

சன்னிசுரம் வாயுவெல்லாந் தணிக்கும்நன்றாய்-சரியாகுங் கடி விஷங்கள் புண்கள்போகும், உன்னிதமாம் லிங்கரணம் வெட்டை போகும்-உறுதிபெறப் பண்ணிவைக்கும் ஒருநேரத்தில், சென்னி யிலே கெங்கைவைத்த நாதன்சொன்னர் - சிறுவன்யான் பாகமது பார்த்துத்தேறி, நன்னயமாய் மானிடர்க்குச் சொல்லிப்போட் டேன்-நலமாகும் யாகோபு நாதன்றானே. (195)

பத்தியங்கார் புளியுப்புத் தள்ளிப்போடு - பரிவான நல்லெண் ணெய் பெண்ணுகாது, சத்தியமா யிப்பூரந் தன்னைவைத்துச்-சா தித்து நவலோகம் பழுக்கச்செய்து, முத்திபெறவே காயசித்தி பண்ணு-மூவுலகும் யேறுதற்குக் கெவுனம்பண்ணு, - புத்தியுடன் வாழ்வீர்க ளிந்நூல்தன்னிற் - புகுந்துநன்றாய்க் கடதலையும் பார்த் துக்கொள்ளே. (196)

அரும்பான மனத்தோர்க்கு வாதமில்லை - அறிவில்லா திருந்த வர்க்கு விவேகமில்லை, கரும்பான மனது தனிற் கலக்கமுண்டு-கா ரணத்தைக் கண்டவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி, தரும்பான மேனிக் குத் தாச்சியுண்டு-தக்கவே பொசிப்பில்லாக் கவனமுண்டு, விரும் பாவி நரகத்தில் வீழ்கமாட்டான் - வேதாந்தி யாக்கோபுவிளம்பி னாரே. (197)

சீனாசக் கற்பூரம்

மதிபெருகுஞ் சீனரசக் கற்பூரந்தான் - வண்மையாய் வைப் பதற்கு வகையைக்கேளு, கெதியுள்ள சிவன்விந்து பலமுமெட்டு- கெந்தகமும் பலமொன்று ஒட்டிவிட்டு, பதியஉமி நெருப்பதிலே உருக்கிக்கிண்டு - பதமான கத்தியினாற் கிண்டிவாநீ, சதியாகக் கரிபோலே தூளாய்ப்போகும் - தனித்துயெடு யாகோபு சொன்ன வாறே. (198)

கடம்ரெண்டு வாயுரசிச் சரியாய்ச்செய்து - கருணையொடு அடிக்கடத்தில் ரசமுமிட்டு, திடமாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து திட்டமா யடுப்புதனில் வைத்தெரிக்க, குடமீதி லுயரவே யேறி நிற்கும் - குணமாகப் பிரித்தெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு, படமா கக் கரிபோலே தூளாய்நின்றால் - பதிவாக முன்போலே மூடிப் போடே. (199)

மூடியே சீலைசெய்து பின்புதானும்-முக்கியமா யெரித்துயெடு ரசத்தைநீயும், வாடியே கல்லுப்புப் படியும்நாலு - வடிவான செங்கல்லுப் பொடியுமொன்று, தேடியே கல்லுரலி லிடித்து நய்யத் - தெரிப்படங்க வருத்திடுநீ சொல்லக்கேளு, பாடியெடு கனமுள்ள சட்டிதன்னில் - பாதியிட்டு அழுத்திநன்றாய்ப் பாக ங்கேளே. (200)

நல்லவதை யழுத்திநடுப் பள்ளம்பண்ணி - நாடியெடு சார மரைப் பலமுங்கல்வம், செல்லவொரு பொடியாக்கிப் பள்ளந்தன் னில் - சிறக்கவிடு பொடிபரப்பி மேலேதானும், மெல்லரசம் விட்டு சட்டி மேலேமூடி - மிருதுவா யுளுந்துமண் சீலைசெய்து, வல்ல மையா யடுப்பேற்றி யங்கியிட்டு - வடிவுபெறக் கமலம்போ லெரித் துக்கொள்ளே. (201)

எரித்திடவே நாழிகையும் நூறுதன்னில் - இதமாக அடுப் பேற்றி யெரித்துவாங்கு, பிரித்திட்டுப் பாருநீ உயரயேறி - பிச சாமற் பதங்கபற்ப மாயிருக்கும், சரித்துயெடு மயிற்குச்சி தன் னாற்றனே - சரிவரவே யெடுத்துப்பின் சாற்றக்கேளு, பிரித்து யெடு குழிக்கல்வ மிட்டுநன்றாய் - பிசகின்றிச் சொல்லுசிற வரிசை கேளே. (202)

வேடியுப்புச் சுண்ணம்.

சம்பியுப்புப் பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டு -கதிபெருகுஞ் சீனம் நேர் பொடியதாக்கி, நிம்பமது பழம்பிழிந்து நீரைப்போக்கி - நிலைமையாய்க் குருகறிந்து உப்பிலிட்டு, நம்பிநீ யிடித்துவிடு மெழுகுபோலாம் - நலமாக யெடுத்துபுது சட்டியிட்டு, தம்பிரான் செயலாலே யெரிக்கச்சுண்ணம் - தடையறவே மஞ்சளிலே போட்டுப்பாரே. (203)

போட்டிடவே சுண்ணமது ரத்தம்போலாம் - புகளான சுண்ணமிதை பதங்கஞ்சேர்த்து, ஆட்டிடுநீ பழச்சாறு தன்னிலே - அருள்பெருக வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, நாட்டிடவே பொடியாக்கிக் குப்பிக்கிட்டு - நலமாக அரைவாசி போட்டுச்சீலை, தீட்டிடவே செய்துகதிர் காயவைத்து-தீரமுள்ள சட்டியெடு செப்பத்தானே. (204)

சட்டிதனில் நாலுவிரல் மணலையிட்டுச் - சரியாகக் குப்பிவைத்து மேலேதானும், கொட்டிடுநீ குப்பிவாய் தெரியமண்ணைக் - கூருகொண்டு கல்மூடி யடுப்பிலேற்றிச், சட்டமதாய்ப் பன்னிரண்டு சாமமட்டும் - சரியாக வெரித்தெடுக்கத் தவராவண்ணம், இட்டிதமாய்ச் சீனவெடிச் சுண்ணமாச்சு - இப்படியே யாகோபு யியம்பினாரே. (205)

தப்பாது யெரித்துவிடு உயரவேறி - தலத்தில்நிற்கும் உடைத்துத்தான் கல்வத்திட்டு, செப்பமா யடியில்நின்ற புஷ்டியோடே - செலுத்தியரை பழச்சாற்றிற் றிறமதாக, துப்பரவா யரைத்துலர்த்திக் குப்பிக்கிட்டு - தூக்கிவைத்து முன்போலே யெரிக்கநன்றாய், முப்படியா யிருந்துவிடும் யாகோப்சொன்னார் - முடிவான சீனரச பூரந்தானே. (206)

இந்தமுறை பொய்யாது சிவனுக்கொப்பாம் - இந்நீரைச் சிவனறிய யியம்பினேம்நாம், முந்தநசை யுண்டாகு மீசன்றானும் - முடிவாக மருந்தினாற் றீருமென்றார், சுந்தரமாய்ப் பாகமதைக் கண்டானானல் - தொல்லுலகில் மன்னவனா யிருப்பான்பாரு, நந்திமே லானையாஞ் செந்தூரந்தான் - நாடிமிகச் செய்திடவே பலிக்குந்தானே. (207)

அடுத்துமே சீவனங்கள் செய்யவேண்டி - அன்பாக முன்சொன்ன அயச்செம்பைத்தான், தொடுத்துமே பாகமாய்ச் செய்துகொண்டால் - தொல்லுலகி லிருந்துமே சீவனங்கள், தடுத்துமே செய்துகொண்டு ஒருவரோடே - தற்கமிட்டுப் பேசாம லிருந்துகொண்டு, கொடுத்துமே வித்திடுநீ செலவுசெய்து - குன்றாமல் வாழ்வீர்கள் குணமுள்ளோரே. (208)

உழுதுபயிரிட்டாலே விளைவதாகும் - உழுகாட்டால் விளையுமோ·வீணர்க்காக, அழுதுமே நின்றதினு லாபமென்ன-அதைச்சுட்டேன் பொருள்போச்சு பொய்யென்ருக்கால், நழுகவே சொன்னதினு லாபமென்ன - நாய்கடிக்கும் வெள்ளெலும்பாம் வீணர்சொல்லு, பழுதுமே பேச்சுக்கு நரகமெய்தும் - பரனடியார் தன்னேடே பாவியாதே. (209)

அயச் சேர்பு.

காகதூண்டிப் பித்தளையுஞ் சேருவொன்று - கதிக்கவெடு சுருட்டிப்பந்து போலேகட்டி, பாகமுடன் புடம்போடக் கரியதாகும் - பார்த்திடுநீ கல்வத்தி விட்டுநன்ருய், வேகமுட னிரும்பு அரபொடியும்ரெண்டு - விதமாகச் சேர்த்தரைத்துக் குகையிலிட்டு, தாகமதா யுருக்கியுடை பீங்காணிலிட்டு - தாட்டிகமாய்க் கடைநீரை ஊற்றுவாயே. (210)

ஊத்திவிடு பொங்குமது கதிரில்வைத்து - ஒழுங்காகச் சாமமதுசென்றபின்பு, பாத்துவிடு பிற்பாடு கடைநீரூத்து - பதியவிடு இப்படிக்கு ஊத்தஊத்த, நேர்த்தியதாய்க் கரைத்துவிடும் பீங்கான்றன்னில் - நிலையாகத் தானெடுத்து உமியில்வைத்து, சேத்துவரு கல்வமிட்டு அரைக்கும்போது - சீராகக் கெந்திபலம் ரெண்டு போடே. (211)

ரெண்டுமே யிட்டபின்பு வீரங்காலாம்-நிலையான சுடர்க்கொடியோன் பலமுங்கேளு, கண்டுநீ யரைப்பலமா யெல்லாஞ்சேர்த்து-கல்வமிட்டு அரைபாணி வில்லைதட்டி, தொண்டுபடக்கதிரில்வைத்துப் புடமுமிட்டு - தொக்கவதை யெடுத்துமெல்ல உருக்கித்தீரு, பண்டுபோல் ரவியாகும் வெங்காரத்தைப் - பார்த்துயெடு பலமொன்று பரிவாய்த்தானே. (212)

பாத்துருக்கு முகந்தனிலே கிருசமிட்டால் - பதியவயச் சத்தெல்லாம் நீங்கிப்போகும், சேத்துயெடு குத்தமற அயத்தின் செம்பு - செல்வம்வரு மயச்செம்பு யிடையேவெள்ளி, சாத்திடுவீர் வெள்ளியிடை தங்கம்சேத்து - சாரித்து மூன்றையுந்தா னுருக்கிநன்ருய், காத்துவடி புடத்தகடாய் செங்கல்ஞுலும் - கனிவாகக் கல்லுப்பு மூன்றுமாமே. (213)

ரெண்டுமொன்ருய்ப் பொடியாக்கிப் பாணிவிட்டு - நிலையான உண்டைபண்ணித் தகடைநீயும், பண்டுமுன்னே புளிகரைத்த நீரில்தோய்த்து - பதியநடு உள்ளிட்டுப் புடமுமைந்தில், கண்டு அது உருகுமே கட்டிநன்ருய் - காசினியில் ரெண்டுவிசை கெட்டியாகும், கொண்டுவித்துச் செலவுசெய்து செந்தூரத்தைக் - குணமாக வைத்துக்கொண் டிருந்திடாயே. (214)

அயச்செம்பு பலம்நாலு குகையிலிட்டு - அதையுருக்கி நாலி லொன்று தங்கந்தன்னை, நயமாகக் கொடுத்துவிடு வாங்கிநன்ருய்-நாடியது உருகிவிடும் நாகந்தன்னை, பயனுகக் கொடுத்துவிடு வாங் கும்பின்பு - பதியலொன்று காரிகொடு உருகிநிற்கும், செயமாக யெடு கல்வமிட்டுநன்ருய்-செல்வம்வரப் பொற்றலையா லாட்டிக்கொள்ளே

ஆட்டியிடு சிவக்கமட்டும் புடங்களிட்டு - அருள்பெருக எடுத் துமே துருசுசெம்பில், தாட்டிகமாய் நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கு - தப்பாது காஞ்சனமாம் புடமிரங்கும், போட்டியதாய்ச் சுளுக்கு மெத்த செந்தூரங்கள் - புவியில்ரச வாதமா மிந்தப்போக்கு, மாட் டியிட்டுச் செய்தாலோ வாதநேர்மை - மயமாகும் வாதியற்கு வகை யதாமே. (216)

தேனிலிடு பணவிடைதான் மண்டலத்தில்-தேகசித்தி யாகும் நன்ருய்த் திறமைமெத்த, யோனிகுத்து வாய்வுகளும் சூலைபோ கும் - உத்துநின்ற பித்தமுதல் வாதசூலை, வானுலகில் பரக்குமிந் தச் செந்தூரத்தை - வகைகண்டால் மேனியது தங்கம்போலாம், ஞானமிக வந்திடுங்காண் யாகோப்சொன்னுர் - நாடினல் சகலமுா தான் சித்தியாமே. (217)

பொதுவிதி.

சித்திக்க வேணுமென்ரு லிரும்பைநன்ருய் - சேர்த்தெடுத்து அயச்செம்பு செய்துகொள்ளு, முத்திக்கு மேமத்தைச் சேர்த்து நீயும் - முனிவாகப் புடம்போடு வாதமாகும், பத்திக்கும் நாகத் தைக் கால்க்கட்டாக-பதமான பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு, நத்தி ரசவாதமாம் யோகம்ஞானம் - நானிலத்தில் வந்திடுங்காண் நாடிப் பாரே. (218)

பொய்வாதி.

நாட்டிலே ரசவாதம் பொய்யென்பார்கள்-நன்மையுள்ள நூல றியார் நலமில்லாதார், கூட்டிலே உயிரிருந்தும் பொருளைக்காணுர்-கூட்டமிட்டுப் பேசுவார் குணங்கெட்டோர்கள் - யேட்டிலே எழு திவைத்தார் சித்தரென்பார் - யிதமாக யெல்லாம்பொய் யென்ற பேர்க்கு, போட்டிடுவா யவன்வாயில் மண்ணைத்தானும் - புலம்பு வார் தெருவாசல் புலையர்தானே. (219)

நன்மைசொன்னல் தின்மையென்பா ருலகத்தோர்கள் - நாட் டில்நின்ற வேரிலையைப் பிடிங்கிப்பார்த்து, தன்மையா யிம்மூலி சரக்கைக்கட்டுந் தடமாக நீத்திவிடு மென்பார்பாவி, வன்மையு ள்ள புடம்போட ஓடிப்போகும் - வகையான மூலிகைக்குச் சாப மென்பார், கன்மமுள்ள கசடரவர் மூலிதன்னைக் - காணுமல் காடெங்கு மலைகுவாரே. (220)

சரக்குக்கட்டு.

மீண்டுமே போகாமல் புகைநீர் தன்னை-வைத்தெடுத்துச்சுருக் கிடவே சரக்குக்கட்டும், தாண்டுமே வெடியுப்புச் சுண்ணம்பண்ணி-சார்வாகச் செயநீரை வைத்துக்கொண்டு, ஆண்டுமே சரக்குகளைச் சுருக்குத்தாக்க-அன்புடனே கட்டியது மெழுகுமாகும், கூண்டுமே ரவிதனிலே வேதையாகும் குணமாக யாகோபு கூறினரே. (221)

கூறினர் நல்லோர்கள் பிழைக்கத்தானும் - குற்றமில்லார்க் கொன்றுமில்லை கூறினுலும், தேறினல் சசவாதம் வரமாட்டாதோ-தேசத்தி லிந்நூல்போ லொன்றுமில்லை-மாறினல் நூலவனுந் தெரியமாட்டார் - மயக்கமுற்று அலைவார்கள் மாயக்காரர், மூரியே முரட்டுமன முடையோர்க்கெல்லாம் - முத்தியில்லை யென்றுசொன்ஞர் யாகோபுதானே. (222)

கெந்திகாரி செம்பு வேதை

கெந்தகமும் பலமொன்று கல்வத்திட்டு - கிளரியரை யிந்திடைசேர் சூதந்தன்னை, முந்தவரை சாமமொன்று பழச்சாற்ருலே-முன்புபெரக் குப்பியிட்டு மேரில்வைத்து, சிந்தனைகள் வாராது சாமம்நாலு - சிரக்கவெரி கரிபோலே மேலேயேறும், பந்தமரக் குப்பியுடை கல்வமிட்டு - பதியவரை செங்கீரைச் சாற்ருலாட்டே.

ஆட்டியரை யிருசாமம் உண்டைபண்ணி - அதைக்கதிரிற் காயவைத்து ஆண்மைகேளு, மீட்டிகுகை தன்னிலிட்டுக் காரீயத்தை - மிகவுருக்கி யிடைக்கிடைதான் முனிந்தேயீந்து, தேட்டிலென்ன வயனமாங் கரியாய்ப்போகும் - திடமாக விக்கரிக்கிச் செம்புசேர்த்து, நாட்டிகுகை தன்னிலிட்டு உருக்கியூத - நலமான யாசோபு நவின்றிட்டாரே. (224)

செம்பதுவுஞ் சொகுசாப்போல் நிரமுமாகும் - சிரக்கயெடு யிடைக்கிடைதான் யேமமீய்ந்து, நம்பியதை உருக்கிவிடு வெள்ளிதன்னில் - நாட்டியிடு யெட்டுக்கு ரெண்டுதானும், பம்பரம்போலுருக்கியதை யூதிப்போட -பரிவாக யெட்டாகு மாத்துத்தானும், அம்புவியி லிதைவித்து சிலவுசெய்து - ஆண்மைபெற ஞானத்தை யரிந்திடாயே. (225)

அரிந்துயிந்தச் செம்புதனை வைத்துநீயும் - அடவாகச் சிலவு செய்து பெரியவேலை, குரித்துயெடு செந்தூரம் பண்ணிநன்ருய்-குணமாக உண்டுவிடு காயசித்தி, அரிந்திடவே ஆயிபதம் பூசைபண்ணி - அன்பாகக் களங்குமுதல் மயமுங்கண்டு, செரிந்திடவே யிருந்திடுவீ ரென்றுஞான - தேசிகனர் யாகோபுசொன்னவாரே.

அயச்சத்து.

நல்லிரும்பு அரைபொடியு நேரே தானும் - நாட்டியிடு துருசத்துவுங் கல்வத்திட்டு, சொல்லவரை பழச்சாற்றால் கதிரில்வைத்து - சுடுகுகைபி லிட்டுருக்கு சத்துமாகும், மெல்லவதை யெடுத்துயிவ்ட துருசுச்செம்பை - மேன்மைபெரச் சேத்துருக்கு மணியதாகும், சொல்லவதை யூதியெடு செம்புமாகும் - தொல்லுலகில் ரசவாதி பிளேக்கத்தானே. (227)

ஆசுதுரு சுச்செம்பு ருக்கித்தங்கம் - அந்தயிடை தகடாக வடித்தபின்பு, வரசிபெறக் கெந்தகமும் பலமுமொன்று-வடிவாக வீரமது பலமுங்காலாம், வீசியரை பழச்சாற்றால் சாமமாட்டி - விசையாக மெழுகுபதங் கதிரில்வைத்து, காசியென்ற குப்பிதனிலடைத்துமேரு - கணக்காக யெரித்திடவே களங்கமாமே. (228)

எரித்திடவே மேலேரிக் கரியாய்நிற்கும் - யிதமாக வளித்துயெடு பழச்சாற்றாலே, விரித்துஅரை முன்தகட்டி லிடையேபூசி-விரிகதிரோ னிடம்வைத்து புடமுமிட்டு, சரித்துயெடு நொருங்கமட்டும் புடத்தைப்போட்டுச் - சரியாக யெடுத்துமெள்ளச் சாற்றக்கேளு, குரித்துநீ பற்பம்வைக்க யாகோபுசொன்னார் - கொட்டினூர் முன்னூற்றின் குணமிதாமே. (229)

மதியெட்டில் ரெண்டிடுநீ குருவைத்தானும் - மயமாகக் காஞ்சனமா மெடுத்துக்கொள்ளு, விதியெட்டில் வாசியைத்தா னுருகிஞான - வீதிதனி லேரிச்சுத்தி விதமதாக, பதியவித்துச் சிலவு செய்து பரங்கட்கப்பா - பண்புடனே யன்னமிடு பாலாற்போடு, கதியைநீ ஒருவருக்குந் தெரிந்திடாமல் - காச்சிபெற யிருந்திடுநின் கடனிதாமே. (230)

இனமுடனே சேருத வாதிதன்னை - யிருக்குதென்று சொல்லாதே யின்பமாகத், தனமுடைய லோகத்தா ருன்னைத்தானும்-தலைபோகப் பார்த்திடுவார் தடையேயில்லை, கனவிலும்நீ நினையாதே முகஞ்சோர்ந்தாப்போல் - கருத்தினிலே நினைந்திருக்கக் கருணையாகும், குனமுடையோ ருயிருந்தால் மகிழ்ந்துசொல்லு - குற்றமுள்ள வாதியென்றால் முகம்பாருதே. (231)

உலகுள்ளோ ருனையடுப்பா ருண்மைகேள்ப்பார் - உருதிபெர உபகாரஞ் செய்வார்பொல்லார், விலகிவிடு அவன்முகத்தைப் பார்த்திடாதே - விரும்பியுனை நிழல்போலே காத்திருந்தால், தலமாகச் சரக்கினுட வைப்புச்சொல்லு - தாட்சிபெரப் பிச்சையேடுத் துண்டுவாழு, குலமதிலே தள்ளிடுவார் யிருக்கத்தக்குங் - குருவிதியாய் நாளினிற் சமாதிநில்லே. (232)

நில்லென்றூர் ரசவாதங் குபேரன்வாழ்வு - நிலைத்துதென்றால் சிவரூபம் நினைவிலெண்ணி, அல்லென்ற ஆண்டவன்றன் பொக்கி சத்தை - அறிந்தாலு மனதடங்கி மிடியனகி, சொல்லெனவே திரிந்துவிடு லோகத்தோர்க்கு-செயமான மயக்கமில்லை செரிதாய்வாழு, கல்லெடுத்து ஆகாச மெறிந்தாற்போல - கடுமைபெரத் திரிந்தாலே உயிரும்போமே. (233)

வெள்ளிதங்கந் தனையெடுத்து ரசவாதத்தில் - வித்தகமாய்க் கைவிட்டு வெளியில்விட்டார், துள்ளியதை மானிடர்க ளொடுவர் தானும்-தூக்கியிந்தப் பொருள்கொண்டு போகத்தானும், கள்ளன வன் பொருட்களைத்தான் வாரவேண்டி - கனிந்துஉயிர் போகியே கொண்டுபோவான், உள்ளபடி ரசவாதங் கண்டோர்தன்னை-உயிர் வதைக்க நினைப்பார்க ருலகத்தோரே. (234)

ஒருதரந்தான் கைபாகந் தப்பினுக்கால் - உடன்பிறகு செய்திடவே பாகமாகும், இருதிரமுந் தப்பின லின்னமொன்று - யின்ப மாய்ச் செய்துவிடு பாகமாகும், கருவரியா ரொருபோது மரியமாட்டார் - கண்காட்டத் தெரியாது கனிவில்லார்க்கு, பருவமுடனூலறிந்தால்ப் பதியும்நெஞ்சில்-பகுத்தறிந்தால் வாதவித்தை பலிக்குந்தானே. (235)

நாட்டிலுள்ள வாதியர்கள் சொல்லும்நேர்மை-நானறிவேன் ரசவாத மென்றுசொல்லி, மூட்டியவர் பொருள்வாங்கித் 'திண்ணுதானும்-மூடியமட்டும் பொய்சொல்லு முரட்டுவாதி, எட்டிலில்லை யென்றுகுரு உபதேசித்தார்-எளிதாக யிருக்குதென்று சொல்வார் மட்டை, சாட்டியடித் தாலவர்க்குப் பாவமில்லை-சதிசொன்னோர் நரகமதி லெய்துவாரே. (236)

வனத்திலுள்ள மூலிகையைத் தேடித்தேடி - வதைத்துமே பிடிங்கிவந்து பாஷாணத்தில், நினைத்தபடி சுருக்கிட்டுக் கவசங்கட்டி - நிலந்தனிலே புடமிடவே ஒடிப்போகக், கணைத்திந்த நூல் பொய்யாய்ப் பாடினார்கள் - கருப்புநாய் குலைத்தாப்போற் சொல்லிச்சொல்லி, முளைத்துடனே வைத்திருந்தார் சோத்துக்காகும்-முக்கியமாய்க் சுட்டனெனன்பார் உண்மைதானே. (237)

கண்டவர்கள் சொல்வாரோ கல்நெஞ்சோர்கள் -கருத்தரியார் சொல்வார்கள் கருத்தையெண்ணி, தொண்டர்களாஞ் சிலபேர்கள் நல்லோர்போல - தொல்லுலகி லிருப்பார்கள் சோதித்தேபார், பண்டவர்முன் பக்கமது போலேபேசி - பார்த்துநீ யவனுன்முன் பகர்ந்தபேச்சை, தொண்டனைய் நினைவில்வைத்துத் தள்ளிப் போடு - தொல்லுலகி லிப்படிக்கிச் சோதித்தேரே. (238)

கெந்தியெடு பலம்ரெண்டு கல்வத்திட்டு - கிளரவரை சூதம் நேர் சேர்த்துநீயும், முந்தியரை மையதாம் பொடியதாக்கி-முக் கியமா யரைத்தபின்பு சொல்லக்கேளு, தந்திவிரை தோல்போக்கி வருத்துநன்றாய் - தனைமூன்று சரக்கதனை யரைத்தாக்கல்வம், சிந் தனைகள் வாராமல் பழச்சாறூட்டி - சிரந்துகதிர் காயவைத்துச் சொல்லக்கேளே. (239)

காயவைத்து மூக்கணணன் குடுக்கைதன்னில் - கனமாக அடைத்துவைத்துக் கேளுஞானம், ஞாயமதாய்த் தேனிலிடு புண மவ்விதம் - நாடியொரு மண்டலத்தில் நசையும்போகும், மாயமா ய்ப் புளியுப்புத் தள்ளிநீயும் - மகிமைபெற வுண்டுவர வியாதிதா னும், சேயவே கதிர்கண்ட பனிபோலாகும் - திடமாகயாகோபு செப்பினரே. (240)

குன்மவலி மகோதரங்கள் சூலைநன்றாய்-குணமான வாதமொடு பித்தம்போகும், நன்மைதரு மூலத்தி லுன்னவாய்வு - நாடாது பரங்கியென்ற புண்ணும்போகும், சென்மவினை தீர்ந்துவுடும் செக த்திற்றானும் - சித்தியதாம் பெரும்பாடு தலைநோக்காடு, கன்மவினை யிவையெல்லாந் தீருமென்று - கருத்துணர்ந்து யாகோபு கருதி னரே. (241)

எளியோனும் பண்டிதர்கள் பிளைக்கநன்றா - யினியிந்த வயி த்தியத்தை யிரக்கமாக, கனிவாக யிம்மருந்தைக் கடோசிதன்னில் - கருத்துவைத்து உபதேசம் சொன்னேனப்பா, வளியாகச் செய் துமண் டலமேயுண்ண - வடிவளிக்குந் திமிர்குஷ்ட்டம் ரண்டும்போ கும், பளியாகச் சொல்லவில்லை பதியைப்பார்த்து - பகர்ந்துணர் ந்து பண்டிதத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளே. (242)

அப்ரேகம் பலம்நாலு கல்வத்திட்டு - அரைக்கலாம் வீரமது பாணியாலே, தப்பரவே அரைக்கவது வெண்ணெயாகும் - தனை யெடுத்துப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளு, செப்பமுடன் தாளகமோ ஒட்டிரெட்டி-செயமாகக் கட்டியபின் கதிரில்வைத்து, துப்பறவே புடம்போடு அவன்கைக்கேறும் - துடியான யாகோபு சொன்னவாறே. (243)

நாட்டிலே விராட்டிரெண்டு சுற்றிலுந்தான் - நலமாக முறித்த டுக்கிச் சான்தாநீளம், கூட்டிநடுக் கும்பம்போ லிட்டுக்கொள்ளு- குணமாகக் கிளிஞ்சிநீர் நிரையவிட்டு, மூட்டிநடு வுண்டைதனை நடுவிலிட்டு - முனையவதின் மேலிடுநீ கிளிஞ்சிநீற்றை, காட்டிவிட்டு அதின்மேல்வி ராட்டிரெண்டு - கனிவாக யிட்டுஅங்கி தன்னைப் போடே. (244)

போட்டுநீ நெருப்பதுவும் பிடித்துவென்று - புக்கிவரும் நடுச் சமயம் பொருந்திப்பார்த்து, தாட்டிகமாயனைத்துவிடு வுண்டை தன்னை - தானெடுத்துப் பிழிந்துவிடு தாரந்தானும், மாட்டியது சிவந்துசெந் தூரமாகும் - மகிமைபெறக் கல்வத்தில் சாமமொன்று ஆட்டியெடுத் தன்பாக வைத்துக்கொண்டால் - அதன்பின்பு செய் யும்வகை யறையக்கேளே. (245)

ஒன்றாகவரைத்துத்தந்தி விரை தோல்போக்கி - ஒக்கவிடு தாரம்நேர் பழச்சாறுட்டி, நன்றாகச் சாமம்நா, லரைத்துப்பின்பு- நகைநீரிற் காயவைத்துக் கல்வத்திட்டு, மன்றாகப் பொடித்துவை த்து குடுக்கைதன்னில் - மகிமைபெற வடைத்துப்பின் வகையைக் கேளு, நன்றாகப் பணவிடைதா னந்திசந்தி-நலமாகத் தின்றிடவே நசைகள்போமே. (246)

காசம்நோ யெலிகடியும் யீளைநன்றாய் - கருதவே வாயுவெல் லாம் கடலேபுக்கும், பாசவினை வாயுவெல்லாம் படிந்துநன்றாய்- பதிவாகும் பீனிசத்தின் காசம்போகும், நேசமா மந்தாரகாசம் போகும் - நிலைநின்ற பித்தமொடு காசம்நன்றாய், வாசமனு தின முண்டாம் யாகோபுசொன்னார்-வகையான கைபாக வரிசைதானே

உப்புடனே புளிதள்ளி உண்டபேர்க்கு - உறுதியுள்ள யிவ் வகையாம் நசைகள்தீரும், செப்பமுள்ள புகையிலையும் பெண் ணுந்தள்ளு - செயமான கடுகுதள்ளி யுண்டுதேரு, கைப்புள்ள பதார்த்தமெல்லாந் தள்ளியுண்ணு - கடல்புக்குஞ் சிலேர்ப்பனங் கள் காணுதோடும், செப்பினேன் முன்னூறிற் செயமதாகும் - செவ்வையா யாகோபு சொன்னார்தானே. (248)

கெந்தீ பதங்கம்.

வீரங்கால் கெந்திமுக்கால் ரெண்டுஞ்சேர்த்து - விதமாகப் பழச்சார் விட்டரைத்துநீயும், பாரமாய்க் கதிரில்வைத்து உலர்ந் தபின்பு - பதமாகக் கடமீது போட்டடைத்து, கோரமாய் மேல், மூடி யுளுந்துச்சீலை - குணமாகச் சீலைசெய்து கதிரில்வைத்து சாரவே நிழல்போலே யெரிக்கயேறும் - சத்தியமா யெடுபிரித்துச் சாற்றக்கேளே. (249)

சுத்தவரை பொடிபலமாந் துருசுபத்து - சுருதிபெற வைத் துடனே கூடச்சேர்த்து, பத்தியெடு முன்பதங்கம் மயம்நேரிட்டு- பதியவரை பழச்சாற்றால் சாமம்நாலு, வித்தகமா யரைத்து சிறு குகையிலிட்டு - விதமாக வெங்காரங் கொஞ்சம்போட்டு, சித்தி பெற உருக்கிடவே மதிபோலாகும்-செயமாக யாகோபு சொன்ன வாறே. (250)

துருசுச் செப்பு.

உருக்கியெடு ஐந்துதரங் காரமிட்டு - ஒழுங்காகச் செம்பது தான் கதிர்போலாகும், பெருக்கியெடு கரியில்நன்றாய் வைத்து ருக்கு - பிசகற்ற குகையிலிட்டு உருக்கும்போது, நருக்கெனவே தங்கமிடை சேர்த்துருக்கு - நலமாக யெடுத்துடைத்து நாடிக் கேளு, முருக்கெனவே உடையுமந்தச் செம்புதானும் - மூவுலகு மெச்சுமந்தச் செம்புதானே. (251)

மதியுருக்கு யெட்டுக்கு ரெண்டுசெம்பு - வகையாகச் சேத்து ருக்க மாத்துயேழு, பதிவாகச் சிவவேடந் தரித்துநீயும் - யுத்தி யொடு வித்துடனே சிலவுசெய்து, நதிபலவுஞ் சுத்திவெகு முறை யைக்கேளு - நாட்டிலுள்ள வாதிகளைக் கண்டுபேசு, கெதிவேரு மில்லையென்று சொல்லிநீயும் - கிரிகித்துப் பாகமதைக் கேட்டுக் கொள்ளே. (252)

கேட்டுவெகு பாகத்தைக் கூட்டித்தள்ளிக்- கிடைத்தமட்டும் வாங்கியே கொண்டுநீயும், தாட்டிகமாய்ப் போகாமல் மனதிலெ ண்ணி - சாஷ்திரங்கள் நூல்பலவுஞ் சம்பாரித்து, வாட்டிபல சர க்குகளை வைத்துப்பாரு - வடிவுபெரப் பெரியோராய் வேடங்கொ ண்டு, தேட்டிலென்ன சம்பாதி யென்றுயென்னி - திடமாக யாகோபு சொன்னவாரே. (253)

பெரியோரைக் கண்டுவெகு பேச்சுபேசி - பிணக்கருத்து விப ரமதாய்ப் பேசிநீயும், அரியாத பேற்களைப்போ லிருந்துபேசு - அடவான கைபாகம் அரிந்துபேசு, சரியாக மனுஷனுட னேர் மைபார்த்து - சாஷ்த்திரங்கள் பலபலவா முறையுங்கேளு, பிரி யாம லிருந்துவெகு நேரந்தானும் - பெரியோரைப் பாகமது விரும் பிக்கேளே. (254)

ரசசுத்தி.

சிவனுடைய விந்துதான் பலமும்நாலு - சித்தண்டத் தொட் டடையுங் கல்லுப்போடு, கவனமுடன் செங்கல்மா வகைக்கிக்கா லாய் - கல்வமிட்டுச் சாமமொன்று தானுமாட்டு, தவமாக யெடுத் துக்கட மீதிலிட்டு - தன்மைபெற யெரித்திடவே மேலேயேரும், பவமாக மேற்றோண்டி பிரித்துநீயும்-பண்பாக ரசமெல்லாம் வளித் திடாயே. (255)

சிவந்திருக்கு மனோசிலைதான் பலமும்நாலு - சிரக்கவதைக் கல்வத்திற் பொடித்துநீயும், கவனமாய் ரெண்டுகடந் தன்னைத் தானும் - கனத்திடவும் வாய்தேய்த்து அடுப்பிலேற்றி, நலமான காரீயம் உள்ளேயிட்டு - நலமுடனே உருக்குமுகந் தனிலேநீயும், தவம்பெரவே மனோசிலையை யிட்டுமூடி - தனிவாக மண்சீலை வலு வாய்ச்செய்யே. (256)

உளுந்துமண் சிலைசெய்து சாமந்தானும் - உருதிபெர யெரியி டவே யுயரவேரி, குளுந்திருக்கு மனோசிலையாம் பதங்கந்தன்னைக் - கூட்டியெடு பலமொன்று சூதம்நாலு, தழுந்திடவே யிவைரெண் டும் புரம்பாய்வைத்து - தளுக்கில்லாக் கல்லுப்பு படியும்நாலு, அளுந்தவதை யிடித்துசெங்கல் மாவுமொன்று - அடவாகச் சட்டி யிட்டு வறுத்துக்கொள்ளே. (258)

வருத்தெடுத்துப் புதுச்சட்டி தன்னிலிட்டு - வகைபெறவே நிறையாக வுப்பமுள்ளத்தி, நிருத்துமுன்னே யிருக்கின்ற ரசமுந் தாரம் - நிலைக்கவே நடுவிலிட்ட பள்ளந்தன்னில், ஒருத்துவிடு மேலாகச் சட்டிமூடி - ஒக்கவிடு அடுப்பிலிடு உருதியாக, சிருத்து யெரி கமலம்போல் நூருனாழி-சிருகவ்து யேரியே பதங்கமாமே. ()

பதங்கத்தை வழித்துஒரு சிமிளிலிட்டு - பணவிடைதான் மதுவிலிடு ஆருநாள்தான், விதமான சுயகாசம் பித்தகாசம்-விரு ப்பமுள்ள வாதமது வாங்காதோடும், அதமான சிலேற்பனங்கள் தொண்ணூற்ருரும் - ஆண்மையுள்ள மந்தார காசத்தோடு, பத மாகும் பீனிசமுங் காசந்தீரும் - புகர்ந்துரைத்தார் யாகோபு பரி வாய்த்தானே. (259)

உண்டபின்பு பத்தியந்தா னுருதிகேளு - உண்மையுள்ள புளி யாகாதுப்பாகாது, கொண்டபெண்ணு மாகாது கூத்தியுள்ளி - கொடுமையுள்ள எருமையுட மோருகாது, பண்டுசெய்யும் பலதா கூாக் கஞ்சிகாய்ச்சிப் - பத்தியுடன் திரிநாளு முண்டுதேரு, கண் டதோர் பதார்த்தமெல்லாந் தள்ளிநீயும் - கருத்தாக உண்டிடவே கருதுவாயே. (260)

அயசத்துசேந்தூரம்.

இரும்பினரை பொடிதனையுங் கல்வத்திட்டு - யிதினிடைக்கித் தாழகத்தை யியல்பாய்ச்சேர்த்து, அரும்படியா யரைபாணிய தனிலலே-அரைத்துப்பின் கதிர்முன்னே காயவைத்து, தரும்படி யாய்ச் சுடுகுகையில் வைத்துருக்க - தனியான மணிபோலே யுருகி நிற்கும், பெரும்படிக்கிப் பதினரி லொன்றுகாரம்-பிரிவாக விட்ட ரைத்துப் பின்புகேளே. (261)

பின்புகுகை தன்னிலிட்டு உருக்கித்தீரு-பிசகரவே உருகியொ ரு மணியாய்நிற்கும், தென்புடனே பொற்றலையின் சாற்ருலாட்டி- திடமாகக் கதிர்முன்னே காயவைத்து, நன்மைபெரப் புடமூன்று போட்டெடுத்து-நாட்டியிடு பாதிச்சவ்வீரந்தன்னை, இன்மையொடு மூன்சாற்ரு லரைத்துவில்லை - யெரிகதிர்முன் காயவைத்துப் புடத் தைப்போடே. (262)

புடமூன்று போட்டெடுக்கப் பவளமாகும் - புகலரிதா யெடுத் ததைநீ புரம்பாய்வைத்து, திடமாகக் காரீயம் பலமுநாலு-திரும்ப வதைத் தகடடித்துப் பிச்சுப்போடு, படஅரைநீ அன்னத்தாற் சாமமாட்டி-பதியவதை வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, ௩டமாகப் புடமூன்றில் மஞ்சளாகும்-நாடியிடு மென்றுசொன்னார் யாக்கோபு தானே. (263)

எடுத்தரைத்து யிப்படிக்கிப் புடமுமிட்டு-யிதமாகப் போட் டிடவே மஞ்சளாகும், தொடுத்துஒரு நிரையாகும் அயச்செந் தூரம்-துணிவாக யிடைசேர்த்து அன்னத்தாலே, அடுத்துவரை புடமூன்று போட்டெடுக்க - அதுமுருக்கம் பூப்போலே யாகும் மேனி, கொடுத்துரவி ரெண்டிடையாம் குருவுமொன்று - குலமா கச் சேத்துருக்கக் குணமதாமே. (264)

உருக்கியுடை னெருங்கிடுமோம் வெள்ளியேழில் - உருவாகக் குருசெம்பு மூன்றுசேர்த்து, நெருக்கியிதைக் கரியில்வைத்து உருக்கியூது - நிலையான தங்கமது யிடையேசேர்த்து, பெருக்கி யிதை யுருக்கிடுங்காண் ஊதிப்போடு-பெருமையுள்ள தகடடித்துப் பின்புநீயும், கருக்கிடையாப் புடமிடுநீ நாள்த்தப்பாது-கனிவா க மூன்ருகுங் கண்டுகொள்ளே. (265)

கண்டந்தத் தகட்டைவைத்துப் புடமுமூன்று - கருதியிட அருகுகட்டுங் கணக்காய்நன்ருய், தொண்டுபட ஆவரம்பூ நிரமு தாகும்-தொக்கயெடு காஞ்சனமாம் வித்துநீயும், பண்டுபடச் சில வுசெய்து தன்மம்பண்ணி-பதிவாக ஞானத்தி லடுத்துக்கூடு, முண் டுசெய்ய வேண்டாங்காண் யாக்கோபுசொன்னார் - முனிந்துஅவர் பேர்விளங்கு முரையிதாமே. (266)

வழியோடு சுழிமுனையில் மருவியாடு - வையகத்தில் வயித் தியத்தை வலுமையாக, கழிவாகச் செய்யாதே கணக்கப்பண்ணு- கருத்துவைத்து சிவயோக வழியில்நில்லு, பழியாகச் சொல்லாதே நூலைப்பாரு-பதிவான பாகமது பகர்ந்தநேர்மை, விழிமடவார் தம் மைநம்பி யிருக்கவேண்டாம்-வேதமதை நம்பியே யிருந்திடாயே. ()

விரும்பியிந்த முன்னூற்றை மிகவும்பாத்து-வேதமரை யடிய தனைச் சோதித்தேரு, வரும்புகழை வன்மமதைக் கண்டுகொள்ளு- வாதாடித் திரியாதே வலுமைபேசி, இரும்புதனை ஊதிடவே வாத ந்தேரும்-யெடுத்தகுரி தப்பாது யியல்புமெத்த, தரும்புகளா யிரு ந்து நல்லயோகம்பாரு-தந்தையாம் யாக்கோபு சாற்றினரே. (268)

செந்தூரந் தேனிலுண்ண மண்டலத்திற் -சிருவபதாம் நரை
திரைகள் தெரிகெட்டோடும், விந்திருகும் பெலனுண்டாம் வியாதி
யெல்லாம்-விடுபடுங்காண் மேனியது அலரிப்பூவாம், முந்தும்வினை
தீந்திடுங்காண் முத்தியுண்டாம்-முன்னூற்றின் ரசவாத மூர்க்கமெ
த்த, சிந்தைதனி லென்னேரந் தெண்புண்டாகும் - சித்திபெற யா
கோபு சொன்னவாரே. (269)

வாதம்வந்தா லவன்குடும்ப மெல்லாந்தானும் - வகையாகப்
பிழைத்திடுங்காண் வலுமையாக, நீதம்வரும் ஞானங்கள் செல்வ
முண்டாம் - நிலைத்திடுங்காண் தேகமது சொர்ணமாகும், ஆதர
வாய்க் கனலெழுந்த கதைபோலாகும் - அடுத்தவர்க்குப் புகழுண்
டாம் ஆண்மைமெத்த, போதம்வரு மெஞ்ஞானம் புகழுண்டா
கும் - போக்கறிந்து யாகோபு புலன்சொன்னாரே. (270)

வங்கச் செந்தூரம்.

நயமாகக் கருவங்க முருக்கிநீயும் - நாடறிய அன்னமென்ற
நீரிலேழு, பயமாகச் சாய்த்துமே குகையிலிட்டு - படவுருக்கி
யிடைக்கிடைதான் கெவுரிசேர்த்து, மயமாக உருக்கிடவே வெட்
டையாகும் - மதித்தெடுத்துக் கல்வமிட்டுப் பின்புநீயும், வயமாகு
மன்னமென்ற சாற்றாலாட்டி - வலுமைபெறப் பெரும்புடமாய்ப்
போடுவாயே. (271)

போட்டுயெடு கல்வமிட்டு அன்னத்தாலே - பொருந்தவதை
யரைத்துரவி காயவைத்து, காட்டுபுட மிப்படிக்குச் சிவக்கமட்
டும் - கதிர்பெறவே புடமிட்டு யெடுத்துவைத்து, நாட்டினிலே
சொல்லாதே முறைகள்தன்னை - நாதாக்கள் சித்தரவர் சபிப்பார்
சாபம், பாட்டதனிற் றேய்ந்தர்க்கார்ப் பலனுண்டாகும் - பத்தி
தரும் யாகோபு பகர்ந்தவாறே. (272)

கொள்ளுயிடு படிபானி நாலுவிட்டு - குண்மாக யெரித்து
யெட்டி லொன்றாய்க்காய்ச்சி, மெள்ளயிடு காந்தமது பலந்தா
னு - மெதுவாகக் கல்வமிட்டுக் கிஷாயத்தாலே, துள்ளவதை
யரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து - தூக்கியெடு புடமூன்று போட்
டெடுக்க, கள்ளமறப் பண்ணுமது கல்வமிட்டு - கருணைபெற முன்
னீரி லரைத்துக்கொள்ளே. (273)

அரைத்துவில்லை ரவியில்வைத்துப் புடமுமிட்டு - அதையெ
டுக்கப் பவளநிற மாகுமாகும், குறைத்ததிந்தப் படியாகப் புடமு
மைந்து - கொள்கையிடப் பவளமுமாம் குணமுள்ளோர்க்கு,
வரைத்துயெடு காந்தசெந் தூரம்நேரே - வலுவாகக் காரீயசெந்
தூரஞ்சேர்த்து, உரத்துஅரை வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து -
ஒழுங்காகப் புடமிரண்டு போட்டுக்கொள்ளே. (274)

போட்டுயெடு முன்னீரா லரைத்துநீயும்-போக்கோடே தாள கத்தின் மேலேஅங்கி, பூட்டிவிடு காயவைத்துப் புடமும்போட்டு-புகழாக யெடுத்துக்கல்வ மிட்டுநன்றாய், காட்டிவிடு திருசூனுட செம்புனூற்றில் - கனிவாக ஒன்றிட்டு உருக்கிப்பாரு, தேட்டு ரெம்பக் காஞ்சனமாம் நேர்மைகண்டு - தீரமுள்ள ரசவாதத் திரமைதானே. (275)

செந்தூரம் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணச்-சிருகதிர்போல் மேனியாஞ் சாவேயில்லே, வந்தபிணி வாதமெல்லாம் மதித்து ஓடும் - வகையான பித்தமொடு சிலேர்ப்பனம்போம், சந்ததமு மிளமையைப்போ லிருக்கலாகும் - சத்திவலி குன்மங்க ளெல்லாம் சாகும், முந்தவினை தீர்ந்துவிடும் யாகோப்சொன்னூர் - முத்தித ரும் முன்னூற்றில் முறையைப்பாரே. (276)

பெண்ணேடு புளிதள்ளி வாழைக்காயைப் - பொதுவாகத் தள்ளிவிடு மீனைத்தள்ளு, கண்ணுடனே செம்மரியுங் கருதித் தள்ளு - காய்ந்தவகை யிரச்சிதள்ளு கருணைகூறு, மெண்ணுதின் னு மரிசியதின் மாவுதள்ளு-மேதினியில் மாங்காயை மிகவுந்தள்ளு, உண்ணுவிடச் செந்தூர முறுதிமெத்த - ஓதினர் யாகோபு உலகத் தோர்க்கே. (277)

வாதம்வரும் வழியாகப் பார்த்துத்தேரி-வகைபெறவே களங் கினுடன் தங்கஞ்சேர்த்து, நீதமாய் புடம்போடு புடமிரங்கும்-நிலே த்துநிற்குந் தங்கமது நிசமதாகும், சேதம்வரு வேதையிது செய மதாகும்-சித்திமுத்தி யாகுமிது செனத்தில்நன்றாய், வேதமதில்ச் சொன்னதிந்த மார்க்கந்தன்னை - வெத்திபெர யாக்கோபு விளம்பி னூரே. (278)

சிவசொத்தை வருமைபெறச் செய்துகொள்ளு - சித்தரோ டொப்பாக யிருந்துநன்றாய், தவமாக இருந்துவிடு ஞானந்தன்னை-தாக்கியதை நினைவாகப் பார்த்துநீயும் - கவனமுடன் ஆருதலங் கண்டுநேசி, கருத்தூரவே யோகநிலே காணுநன்றாய், சவம்போ லே திரியாதே யென்றுசொல்லி - தண்மையுள்ள யாக்கோபு சாற்றி னூரே. (279)

கருத்துணர்ந்த பெரியோரைக் கண்டுபேசி - கலந்துரச வாத வித்தை கனிந்துகேட்டு, வருத்தமில்லா வகையாகச் செய்துகொ ள்ளு - வளமையுள்ள ஞானத்தைக் கருத்திற்கூட்டி, யிருத்தியிரு வாசியைநீ கும்பித்தேரு - யேற்றமுள்ள பொரிதோனும் அப்பாற் றூனும், பொருத்தமதாய்த் தொட்டதெல்லாம் சித்தியாகும் - புக லாதே யென்றுசொன்னூர் யாக்கோபுதானே. (280)

உளிசேந்தூரம்.

உளியதனைத் தகடாகத் தட்டிநய்ய - உருதிபெற ருவியதூள் பலமுநாலு, வெளியில்புளி மாதளையை யருத்துநீயும் - விரலாலே பிளிந்துவிரை தன்னைத்தள்ளி, கனிவாக வொழுகரையி நாள்மூன் றாற்றி-க்களிப்புடன் செந்தூரமாம் ஊரவைக்க சுளிவாக அரை த்துமுன் சார்தன்னிலேதான்-சுருதிபெறப் புடமூன்று சுகமாய்ப் போடே. (281)

போட்டுயெடு மூருக்கம்பூப் போலேயாகும் - புகளாக வதை யெடுத்துப் புரம்பாய்வைத்து, நாட்டியெடு தகடினிய காந்தம் நாலு - நல்மாகக் காணத்தின் கிஷாயத்தாலே, பூட்டியரை புட மூன்றில்ச் சிவப்பேயாகும் - போக்கோடே பலம்நாலு உளிசெந்தூ ரம், மாட்டியிடைசேர்த்துக்கா ணக்கிஷாயம் - வகையாகச் சேத் தரைத்து வில்லைதட்டே. (282)

தட்டிக்கதிர் காயவைத்துப் புடமுமூன்று-தயவாகப் போட் டெடுத்துப் புரம்பாய்வைத்து, மூட்டியெடு கற்பூர சலாசத்துத் தான்-முனையவது பலம்நாலு கரியிலிட்டு, தட்டியதை யூதிவிடு கடுமையாக-தனையெடுத்துக் கல்மதத்தை யிடையேசேர்த்து, விட் டுநீ பழச்சாரு விட்டரைத்து-வில்லைதட்டிக் கதிர்முன்னே வைத்தி டாயே. (283)

முன்னேவைத்துப் பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுத்து-முனை யவதைப் புரம்பாக வைத்துக்கொண்டு, சொன்னபடி கெந்தியது பலமிரண்டு - சொல்லவரி தானசிவன் விந்திரண்டு, நன்னயமாய்க் கல்வமிட்டு அரைகருப்பாம்-நாடியதிற் தந்திவிரைத் தோடுபோக்கி-கன்னமதாய் வருத்துபலம் ரெண்டுமிட்டு - கனிவாகப் பொடித்து யின்னங்கருதக்கேளே. (284)

அயக்கடுசு காந்தசெந் தூரம்நாலு-அவ்விடைக்கிச் சலாசத்து கல்மதமு நாலு, நயமாகக் கெந்திரசம் தந்திநாலு-நாடியிதை வரு ந்துநன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, இயல்பான வேர்க்கொம்பு மிளகுநாலு யிதைநிருத்து நெல்லியிடை கடுக்காய்த்தோலும், செய்பாகம் வகைக்கிரெண்டு பலமதாக - சேத்தரைக்கப் புகைநீரைச் செப்பக் கேளே. (285)

ஓமத்திராவகம்.

கம்பியுப்பு பலம்ரெண்டு ஓமம்நூரு-கதிபெறவே பாணிரெட்டி கிடத்திலிட்டு, நம்பியதைத் திரிஞள்வை புளிக்கும்நன்றாய்-நாட்டி யெடு வாலைதனை மூடிமண்ணை, தெம்பாகச் செய்துஅதை யடுப்பி லேற்றி, செயமாக யெரித்துப்புகை நீரைவாங்கி, சம்பமதாய் முன்செய்த மண்ரேத்தில்-தாக்கியரை சாமம்ரண்டு தகமையாமே.()

அரைத்துக்கதிர் காயவைத்துப் பொடித்துமுக்கண் - அன்பான குடுக்கைதனில் வைத்துநீயும், சிரித்துளடு மூவிரலால்க் கொண்டதூளு-செம்மைபட நாளாரு கொடுத்துப்பாரு, குரித்திடுநீ புளிதள்ளி வெட்டைமேகம் - குணமாகுங் கல்லடைப்பண் நீருங்கட்டி, பரித்துவிடுந் தந்திமே கங்கள்போகும் - பகலவனைக் கண்ட பணி போலாம்பாரே. (287)

பிரமியங்கள் பித்தவெட்டை சொட்டுசீதம் - பிலனளிக்கும் நீரும்பல் பிரிந்துபோகும், குணமான புண்ணுரும் லிங்கந்தனனில்- குளிரணமும் அரிப்பெல்லாங் குடிவிட்டோடும், திரமாகுங் கிரிச்சினங்கள் சொல்லாதோடும் - தீர்ந்துவிடு மண்டூரந் தின்றபேர்க்கு, சிரந்தன்னில்க் கங்கைவைத்த நாதன்சொன்னர் - திடமான அவள்தமது செய்துபாரே. (288)

அக்கினியா மாந்தம்போம் செரியாமாந்தம் - அனல்பிரக்கும் அன்னம்ரெம்பத் தின்றுதேரு, திக்கினிய நரம்புகளை முருக்குமேரும் - திரமான சன்னிதலை வலியும்மேகும், விக்கலது நாலுமது யேகும்நன்ருய் - விடுபடுங்காண் வாயுவெல்லா மீரிடாது, செச்சிலரை பட்டதுபோல் நசையுந்தீரும் - செப்பினர் யாகோபு திரமைதானே. (289)

நிமிளைச்சத்து.

சத்தென்ற நிமிளைதனைச் சொல்லக்கேளு - சரியான பொன்னிமிளை பலந்தானென்று, வித்தென்ற ரோமமது பலந்தானென்று - மெய்யாகப் பழச்சாற்றில் மூன்றுநாள்தான், மத்தபடி ஊரவைத்துக் கழுவிப்பின்பு - வகையாக அரிதாரம் வங்கம்ரெண்டும், சித்தென்ற பழச்சாற்றை விட்டரைத்து - சீர்பெறவே நிமிளைமேற் பொதிந்துகொண்டே. (290)

கொண்டவுடன் ரோமத்தைச் சுற்றியேதான் - குகைக்குள்ளே அரைப்பலம் பூநாகம்வைத்து, கண்டதொரு மயூரம் அரைப்பலம்பரப்பி - கனிவான வெண்காரம் பலங்கால்வைத்து, விண்டதொரு பொன்னிமிளைக் கவசம்வைத்து - விதமாக அதன்மேற் கால்பலந்தான்காரம், துண்டாக அரைப்பல மயூரமிட்டு - துரிதமுடன் பூணீரு களஞ்சிபோடே. (291)

போட்டேதான் பூநாக மரைப்பலத்தை - புகள்பெறவே அதன்மேலே போட்டுவைத்து, தேட்டமுடன் குகைவாயி லோடுமூடி - தெரியாமல் மண்சிலை யஞ்சுசெய்து, போட்டவுட னுலையில்வைத்து ஊதுஊது - புகளான பொன்னிமிளைச் சத்ததாகும், நாட்டமுடன் யாகோபு சொன்னரிந்த - நலமான வெண்கலம்போற்றகர்ந்துபோமே. (292)

போமென்ற நிமிளைச்சத்துச் சோதித்தேதான் - புகளாக பொன்னிறமா யியமாகும், தாமென்ற நிமிளைசத்தை வெளியாய்ச் சொன்னேன் - தயவான வயித்தியத்திற் குருவிதாகும், நேமென்ற நிமிளைசத்து முடித்துக்கொண்டல் - நிலையான வியாதியெல்லாம் நில்லாதோடும், ஆமென்ற யாகோபு உருதியாக - அரைந்திட்டா ருளகோர்கள் பிழைக்கத்தானே. (293)

நிமிளைச்யெந்தூரம்.

வாச்சுதென்ற நிமிளைசத்துப் பலந்தானென்று - வகையாக மூசையிலே யுருகும்போது, ஆச்சுதென்ற கருநாகம் பலந்தானென் று - அடவான தங்கமது பலந்தானென்று, பாச்சுகின்ற தங்க மொடு வங்கம்ரெண்டு- பரிவாகக் கல்வத்திற் பொடித்துத்தூளாய், எச்சலென்ற வீரமது பலந்தானலு - இதமான அமுர்தப்பால் விட்டுஆட்டே. (295)

விட்டாட்டிக் கோழிமலம் வெள்ளைகேளு - விரைவாகக் கால் பலந்தா னதிலேபோட்டு, திட்டமுடன் வாலைரசம் சவ்வுபோலாம்- திரமான சூதம்ரெண்டு பலமேவாரு, சட்டமுடன் மூன்றுநாள்ப் பனியிற்போட்டு - சபைநாறி கெந்தகந்தான் பலமீராறு, அட்ட திசை புகளும்பொற் றலையின்சாற்றால் - ஆட்டியே மனோசிலை காற் பலமும்போடே. (294)

ஆட்டியே வில்லைசெய்து ரவியிற்காய்ந்து - அப்பனே பொடி செய்ய பின்பெடுத்து, தாட்டிகமா யதைக்குப்பி தன்னிலிட்டு, தயவாக வாலுகையில் மூன்றுநாள தான், போட்டுமே முத்தீயும் நன்றாயிட்டு - புகளாக சலாகைகொண்டு சோதித்தேதான், மூட் டிவிடு முனையிலே கரகரக்கும் - முன்சொன்னர் யாகோபு முறை யாய்த்தானே. (296)

தானென்ற பதமிதுதான் பார்த்துஇந்த-சதிரான குப்பிதனை யுடைத்துவாங்கு, தேனென்ற நிமிளைச்செந் தூரந்தானும் - திர மான சிவப்புநிற மாயிருக்கும், வானென்ற குணறிடைதர்ன் ஆவி ன்பாலில் - வளமாக உண்டிடவே மெய்யுளைச்சல், சானென்ற வயிற்றுக்குள் வந்ததோசம் - சதமான முகவாதச் சன்னிபோமே.

அயச்சேந்தூரம்.

அயத்தகடு பலமொன்று அந்திடைக்கு - அரியவே சூதமது கல்வத்திட்டு; செயவீரம் நவச்சார மொருபலந்தான் - திரமாக மூன்றுநாள் கைவிடாமல், தயவோடு தானரைக்கச் சிவந்து போகும் - தாட்டிகமாய்ப் புதுச்சட்டி யடுப்பில்வைத்து, நயமாக வருத்திடவே முருக்கம்பூப்போல் - நன்றாக வருகையிலே யெடுத் துக்கொள்ளே. (298)

எடுத்ததனை குன்றியிடை பணவெல்லத்தில் - இயல்பாகக் கொடுத்தாக்கால் சூலைபோகும், கடுத்ததொரு நசலெல்லாஞ் சொல்லாதோடும் - கருவாகு மிதின்சுருக்கு எதுக்குமில்லை, பிடிக் கவந்த யெமனுமே பயந்துபோவான் -பெலமான வியாதியெல்லாங் கடலேபுக்கும், விடுத்துமே சொல்லிவிட்டார் யாகோபுதானும் - வேணுமென்ற செந்தூர முடித்துக்கொள்ளே. (299)

இந்த நூலோடு முன்னூர் பண்டிதங்கள் - இதமான கைபாக வயித்தியங்கள், சுந்தரமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் தோய்ந்துபார்க்க - சுத்தரச வாதிகட்கு வெளியாய்த்தோன்றும், எந்தவித நசைகளெல்லாம் கடலேபுக்கும் - எழுதினேன் யேளோதான் பிழைக்கவேண்டி, முந்தவே சொன்னதொரு யெழுநூறுந்தான் - முற்றிலுமே கற்றறிந்தோன் வாதியாமே. (300)

புடபாகம்.

புடபாகம் செய்பாகம் யெரிப்புத்திட்டம் - புகளாக நூற்றியம்பதிலே சொன்னேன், திடமாக வதைப்பார்த்தால் வெளியாய்த் தோணும் - செய்பாகம் புடபாகம் அரிந்துகொள்ளு, சடமான சுண்ணமுன் னூரும்பாரு - சமுசயங்க இல்லைபதில் வெளியாய்ச் சொன்னேன். இடமான யென்னூலைக் கோர்வையாக - இடல்புடனே பார்த்தரிய யாக்கோபுசொன்னுரே. (301)

வாதமது செய்வதற்கு யெழுநூற்பாரு - வயித்தியங்கள் செய்வதற்கு முன்னூர்பாரு, நீதமதாய் சுண்ணமது செய்வதற்கு- நிலைத்தசுண்ணம் முன்னூரு நீதான்பாரு, சாதகமாய்ச் செந்தூரஞ் செய்வதற்கு - தடையின்றி முன்னூர்செந் தூரம்பாரு, வேதவாக் கியம்போல யாகோப்தானும் - விரித்துரைத்தார் செந்தூர முன்னூர்முற்றே. (302)

யாகோபு லோகசெந்தூரம் 300.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

லோகசெந்தூரம் 300-ரின் அட்டவணை.

விஷயம்.	பாட்டு நீர்.
சுக்நான்கல்லு சுண்ணம்	3
உப்பு	5
வழலையுப்புச்சுண்ணம்	6
சீனச்சுண்ணம்	7
சவுக்காரச்சுண்ணம்	9
தாரச்சுண்ணம்	10
துருசுச்சுண்ணம்	11
தாம்பூரச்சுண்ணம்	15
அயச்சுண்ணம்	18
திரிவங்கச்செந்தூரம்	21
திராவகம்	25
வாலைரசம்	27
வாலைரசபதங்கம்	28
நாகரசபஸ்பம்	30
கருவங்கச்செந்தூரம்	36
வீரரசபதங்கம்	39
அயச்செந்தூரம்	44
திரிகடுகுத்திராவகம்	49
காந்தச்செந்தூரம்	52
கெந்தகபற்பம்	57
தாளகபற்பம்	59
படிகாரச்சுண்ணம்	60
சிங்கிச்செந்தூரம்	62
அரிதாரபஸ்பம்	63
வெள்ளைப்பாஷாணச்சுண்ணம்.	66
பாசானச் சூதபற்பம்	68
வெடியுப்புச்சுண்ணம்	71
செயநீர்	73
பாசானக்கட்டு	74
கல்லுப்புச்சார்க்கட்டு	80
சாரச்சுண்ணம்	83
நாகக்கட்டு	84
நாகச்செம்பு வேதை	85
அரிதாரச்சுத்தி	86
அரிதாரபற்பம்	88
வங்கச் சுண்ணம்	89
அயமூருக்க தாரயீயம்	94
கருநாகச் செந்தூரம்	95
உருக்குழிச்செந்தூரம்	110
லிங்கக்கட்டு	113
அரக்குக்கிசாயம்	115
வெள்ளைப் பாஷாணச்சுணணம்	121
துருசுச்சுண்ணம்	122
கெந்தியீயச் செந்தூரம்	126
அயக்காந்தச்சூரணம்	134
மண்டூரச்சூரணம்	144
விஷந்தீர	153
அறுவகைச் செயநீர்	158
பாஷாணச்சுண்ணம்	164
பாஷாண மெழுகுவேதை	167
வெடிசீனத்திராவகம்	173
வாலைரசம்	175
தங்கம்வீரவைப்பு	180
லிங்கரசக்கற்பூரம்	186

அட்டவணை.

சிறுகண்நாகம்	189	துருசுச்செம்பு	251
குடவன் சுத்தி	191	ரசசுத்தி	255
சீனரசக் கற்பூரம்	198	அயச்சத்துச்செந்தூரம்	261
வெடியுப்புச்சுண்ணம்	203	வங்கச்செந்தூரம்	271
அயச்செம்பு	210	உளிச்செந்தூரம்	281
பொதுவிதி	218	ஓமத்திராவகம்	286
பொய்வாதி	219	நிமிளைச்சத்து	290
சரக்குக்கட்டு	221	நிமிளைச்செந்தூரம்	295
கெந்திகாரிச்செம்புவேதை	223	அயச்செந்தூரம்	298
அயச்சத்து	227	புடபாகம்	301
கெந்திப்பதங்கம்	249		

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத்ததிபர்களுக்கும், புத்தகவியாபாரிகளுக்கும், இன்னுமற்றுமுள்ளவர்களுக்குந் தெரிவிப்பதுயாதெனில்-

இந்த யாகோபு லோக செந்தூரம் முன்னூறு என்னுமிப்புத்தகம் ஓலையேட்டுச் சுவடியிலிருந்ததை போதுமான திரவியச்செலவுசெய்து அச்சிட்டு என்னால் [கெவர்ண்மெண்ட் சட்டப்படி] ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரத்தைப் பிறர் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடாதென்பதை இதன்மூலமாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இப்படிக்கு.

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்.

புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.

குமரன்றுணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனல் சகலகனவான்களுக்குந் தெரிவிப்பதியாதெனில்:— அடியிற்கண்ட புஸ்தகங் களெல்லாம் சுத்தபிரதியாய் அச்சிட்டுத் தயாராயிருக்கிறது அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடம் எழுதி வி. பி. யிலாவது நேரிலாவது கிரையத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1.	அகஸ்தியர்பரிபூரணம் உாடும் அதன்சூத்திரம் உகம்	0—6—0
2.	௸ பூரணச்சூத்திரம் உாயசு	0—6—0
3.	௸ வைத்தியத்தின் சுருக்கம் உரையுடன் ...	0—8—0
4.	௸பரிபாஷை நா வெளிவராதது	0-10—0
5	௸ செந்தூரம் நா	0—8—0
6.	௸ அமுத கலைக்யானம் தூஉா...	1—0—0
7.	௸ வைத்திய காவியம் தூடுா	0-12—0
8.	சட்டை முனிவர் முன்ஞானம் பின்ஞானம் உா	0—6—0
9.	பிர்மமுனிவர் வைத்தியம் நாஅய	0—8—0
10.	புலிப்பாணி வைத்தியம் டுா உரையுடன் ...	0-10—0
11.	இராமதேவர் சிவயோகம் உா	0—6—0
12.	சுப்பிரமணியர் ஞானம் உா	0—6—0
13.	௸ ஞானம் டுா	0-12—0
14.	உரோமரிஷி பரிபாஷை நா வெளிவராதது ...	0-12—0
15.	நந்திகருக்கடை நா	0—8—0
16.	யூகிமுனிவர் வைத்தியம் அா	0-12—0
17.	தெட்சணாமூர்த்தி திருமந்திரம் 1500	1—8—0
18.	யாக்கோப் சுண்ணம் 300 வெளிவராதது ...	0-12—0
19.	௸வைத்தியம் 150-ம் சுருக்கம் 50ம் ஆ 200 ...	0—8—0
20.	௸யார் செந்தூரம் 300 வெளிவராதது... ...	0-12—0
21.	௸ வைத்தியம் 300 வெளிவராதது	0-12—0
22.	௸ வைத்திய சிந்தாமணி 700	1—8—0
23.	கெருடாரூடம், கெருட பஞ்சாட்சர ஆரூடம், சத்தியாரூடம், மந்திரசக்கரங்களுடன் ...	0—8—0
24.	சிவாரூடம், தேவியா ரூடம், நாகராரூடம் மந்திர சக்கரங்களுடன்.	0—8—0
25.	சித்தராரூடம், சற்பாரூடம், மந்திராரூடம் மந்திர சக்கரங்களுடன்.	0—8—0
26.	மேற்கூறிய 9 ஆரூடங்கள் மந்திர சக்கரங்களுடன் ஒரே கட்டடம் கலிக்கோ பயிண்டு	1—8—0

இ. ராம. குருசாமிக் கோன்,

புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.